

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Cinquè període

Sèrie C - Número 398

Dijous, 16 d'octubre de 2008

Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana

PRESIDÈNCIA DE LA I. SRA. MONTSERRAT NEBRERA GONZÁLEZ

Sessió núm. 26

S U M A R I

Proposta de resolució

sobre l'increment d'efectius policíacs a la Conca de Barberà (tram. 250-00906/08) (retirada) p. 4

Proposta de resolució

sobre la inseguretat i l'Administració de justícia al Priorat (tram. 250-00836/08) p. 4

Proposta de resolució

sobre l'adopció de mesures per a facilitar la investigació relacionada amb les persones desaparegudes (tram. 250-00337/08) p. 7

Proposta de resolució

sobre l'increment del nombre d'efectius dels Mossos d'Esquadra a l'Alta Ribagorça (tram. 250-00439/08) p. 10

Proposta de resolució

per la qual s'amplia el límit d'edat per a ingressar al Cos de Bombers (tram. 250-00544/08) p. 13

Proposta de resolució

sobre el trasllat i la reorganització dels jutjats de l'Hospitalet de Llobregat (Barcelonès) (tram. 250-00773/08) p. 14

Proposta de resolució

sobre la creació d'un jutjat especialitzat en violència masclista al partit judicial de Reus (tram. 250-00853/08) (retirada) p. 17

Propostes de resolució

acumulades relatives a l'increment del nombre d'efectius dels Mossos d'Esquadra al Gironès, al Baix Penedès i al Baix Empordà (tram. 250-00857/08, 250-00858/08 i 250-00875/08) p. 18

Proposta de resolució

sobre la creació d'un jutjat mercantil al partit judicial de Terrassa (Vallès Occidental) (tram. 250-00880/08) p. 19

Proposta de resolució

sobre la construcció d'un centre de menors a Tarragona (tram. 250-00904/08) p. 21

→

Proposta de resolució

sobre l'ampliació de la comissaria dels Mossos d'Esquadra de l'aeroport de Girona
(tram. 250-00934/08) p. 23

Proposta de resolució

sobre els jutjats penals d'executòries (tram. 250-00970/08) p. 24

Propostes de resolució

sobre la situació de saturació dels òrgans judicials (tram. 250-00978/08) i sobre el reforçament i la creació de jutjats penals (tram. 250-00979/08) p. 27

Proposta de resolució

sobre la incorporació d'especialistes en salut mental als òrgans judicials (tram. 250-00980/08) p. 30

Proposta de resolució

sobre l'ampliació de la comissaria dels Mossos d'Esquadra de l'aeroport del Prat de Llobregat (Baix Llobregat) (tram. 250-00992/08) p. 32

Proposta de resolució

sobre les tasques d'assessorament al Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació (tram. 250-00998/08) p. 33

Proposta de resolució

sobre la resolució del col·lapse judicial de Lleida (Segrià) (tram. 250-01015/08) p. 35

Proposta de resolució

sobre l'obertura d'oficines d'atenció al ciutadà dels Mossos d'Esquadra a Barcelona
(tram. 250-01045/08) p. 37

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

SESSIÓ NÚM. 26

La sessió s'obre a les deu del matí i catorze minuts. Presideix la Sra. Nebrera González, acompanyada del vicepresident, Sr. Chaib Akhdim, i de la secretària, Sra. Ribera i Puig. Assisteix la Mesa el lletrat Sr. Pau i Vall.

Hi són presents les diputades i els diputats Sra. Alòs López, Sr. Corominas i Díaz, Sr. Cuminal i Roquet, Sra. De Gispert i Català, Sra. Figueras i Ibàñez, Sr. Homs i Molist, Sra. Laïlla i Jou, Sr. Pellicer i Punyed, Sra. Ribera i Garijo i Sra. Ruiz i Isern, pel G. P. de Convergència i Unió; Sra. Carreras Tort, Sr. Labandera Ganachipi, Sra. Pardell Veà, Sr. Pérez Ibáñez i Sra. Santos i Arnau, pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sr. Aragonès i Garcia, Sr. Bosch Cuenca, Sr. Estradé i Palau, Sra. Gomà i Pons i Sr. Vigo i Sallent, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sr. Milà i Solsona i Sr. Postigo i Garcia, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i Sr. Domingo Domingo, pel G. Mixt.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures per a facilitar la investigació relacionada amb les persones desaparegudes (tram. 250-00337/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 139, 10)

2. Proposta de resolució sobre l'increment del nombre d'efectius dels Mossos d'Esquadra a l'Alta Ribagorça (tram. 250-00439/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades. (Text presentat: BOPC 174, 15; esmenes: BOPC 212, 7)

3. Proposta de resolució per la qual s'amplia el límit d'edat per a ingressar al Cos de Bombers (tram. 250-00544/08). Grup Mixt, juntament amb un altre diputat del Grup Mixt. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 188, 25)

4. Proposta de resolució sobre el trasllat i la reorganització dels jutjats de l'Hospitalet de Llobregat (Barcelonès) (tram. 250-00773/08). Grup Mixt, juntament amb un altre diputat del Grup Mixt. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 217, 38)

5. Proposta de resolució sobre la inseguretat i l'Administració de justícia al Priorat (tram. 250-00836/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 235, 41)

6. Proposta de resolució sobre la regulació de la prostitució (tram. 250-00850/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 244, 37)

7. Proposta de resolució sobre la creació d'un jutjat especialitzat en violència masclista al partit judicial de Reus (tram. 250-00853/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió, juntament amb tres altres diputats del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 244, 38)

8. Proposta de resolució sobre l'increment del nombre d'efectius dels Mossos d'Esquadra al Gironès (tram. 250-00857/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 244, 40)

9. Proposta de resolució sobre l'increment del nombre d'efectius dels Mossos d'Esquadra al Baix Penedès (tram. 250-00858/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 244, 41)

10. Proposta de resolució sobre l'increment del nombre d'efectius dels Mossos d'Esquadra al Baix Empordà (tram. 250-00875/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 244, 51)

11. Proposta de resolució sobre la creació d'un jutjat mercantil al partit judicial de Terrassa (Vallès Occidental) (tram. 250-00880/08). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 244, 55)

12. Proposta de resolució sobre la construcció d'un centre de menors a Tarragona (tram. 250-00904/08). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb tres altres diputats del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 251, 98)

13. Proposta de resolució sobre l'increment d'efectius policíacs a la Conca de Barberà (tram. 250-00906/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 251, 100)

14. Proposta de resolució sobre l'ampliació de la comissaria dels Mossos d'Esquadra de l'aeroport de Girona (tram. 250-00934/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 261, 27)

15. Proposta de resolució sobre els jutjats penals d'executòries (tram. 250-00970/08). Grup Mixt, juntament amb un altre diputat del Grup Mixt. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 269, 42)

16. Proposta de resolució sobre la creació d'un senyal de circulació que avisi dels punts negres de la xarxa de carreteres i autopistes (tram. 250-00973/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades. (Text presentat: BOPC 269, 44; esmenes: BOPC 327, 26)

17. Proposta de resolució sobre la situació de saturació dels òrgans judicials (tram. 250-00978/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 269, 47)

18. Proposta de resolució sobre el reforçament i la creació de jutjats penals (tram. 250-00979/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 269, 48)

19. Proposta de resolució sobre la incorporació d'especialistes en salut mental als òrgans judicials (tram. 250-00980/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 269, 49)

20. Proposta de resolució sobre l'ampliació de la comissaria dels Mossos d'Esquadra de l'aeroport del Prat de Llobregat (Baix Llobregat) (tram. 250-00992/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 273, 24)

21. Proposta de resolució sobre les tasques d'assessorament al Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació (tram. 250-00998/08). Grup Mixt, juntament amb un altre diputat del Grup Mixt. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 273, 28)

22. Proposta de resolució sobre la resolució del col·lapse judicial de Lleida (Segrià) (tram. 250-01015/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 273, 38)

23. Proposta de resolució sobre l'obertura d'oficines d'atenció al ciutadà dels Mossos d'Esquadra a Barcelona (tram. 250-01045/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 283, 56)

El vicepresident

Donem inici a aquesta Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana.

Alteració de l'ordre del dia

Hi ha una sèrie de propostes per part dels grups propo-
sants de les propostes de resolució, i són fer un canvi. Ho
demana el Grup Parlamentari de Convergència i Unió:
ens demana fer un canvi del punt 5 perquè sigui, diguem-
ne, el primer punt. Hi estem d'acord? (Pausa.) El 5, que
seria el primer punt. (Veus de fons.) Passar a l'1, efecti-
vament. Després, agruparíem els punts 8, 9 i 10.

Proposta de resolució

sobre l'increment d'efectius policíacs a la Con-
ca de Barberà (tram. 250-00906/08) (retirada)

I queda retirat el punt 13.

Modificació de l'ordre del dia

Ja està, no? No n'hi han més... (Veus de fons.) N'hi han
més... Sí?

(El vicepresident dóna la paraula a la Sra. Ribera i Ga-
rijo.)

La Sra. Ribera i Garijo

Sí, gràcies, senyor president. Bon dia a tothom. Respec-
te de la proposta de resolució número 6, presentada per
Convergència i Unió, que fa referència a la regulació
de la prostitució, hem tingut converses amb els grups
que donen suport al Govern i aquest grup està dispo-
sat a retirar aquesta proposta –o posposar-la, és igual:
que no es vegi avui–, perquè hi hauria la voluntat, ens
manifesten, de treballar conjuntament en el sentit que
demana aquesta proposta, que és la de regular la pros-
titució, d'instar Madrid que prengui les mesures...; per
tant, de treballar conjuntament. Ho veiem més positiu,
i, per tant, nosaltres posposem aquesta proposta.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Doncs, queda retirada o posposada
aquesta proposta, que seria la número 6. (Veus de fons.)
Diputada, la retirem...?, queda retirada o la posposem?
(Pausa.) Sí, la posposem? Doncs, queda posposada.

No hi han més punts? Algun grup té algun comentari
respecte a l'ordre del dia? (Pausa.)

Proposta de resolució

sobre la inseguretat i l'Administració de justí-
cia al Priorat (tram. 250-00836/08)

Doncs, comencem pel punt 1 que seria la Proposta de
resolució sobre la inseguretat i l'Administració de justí-
cia al Priorat. Té la paraula per defensar-la, per part del
Grup Parlamentari de Convergència i Unió, el senyor
Carles Pellicer. Té la paraula.

El Sr. Pellicer i Punyed

Bé, bon dia, president. Bon dia, senyores i senyors di-
putats. Bé, aquesta és una proposta de resolució que
arriba amb cert retard a la comissió, i, per tant, doncs...,
amb data fixada del febrer de 2008, arriba francament
tard, atenent la part resolutiva d'aquesta, que després
en parlaré.

La proposta de resolució va directament sobre el tema de
l'Administració de justícia..., i d'inseguretat en el Priorat.
Sobre el tema d'inseguretat, cal parlar que el Priorat és
una comarca que hi ha hagut, doncs, darrerament i durant
molt temps, robatoris –alguns fins i tot amb violència–,
perills amb l'increment d'inseguretat en municipis i nu-
clis poblacionals. Fa pocs dies hem pogut veure com el
municipi d'Arnes, per exemple, ha tingut una situació de
violència i de robatoris d'una manera molt àmplia. I això
provoca la preocupació especialment dels alcaldes i tam-
bé del Consell Comarcal del Priorat, que volen garantir
en tots els seus objectius la seguretat dels municipis de

la comarca del Priorat. Aquesta durant molt temps no ha deixat de créixer, com és sabut –aquesta comarca–, especialment en la part també..., a l'àmbit agrícola, en què als masos i diferents, doncs, nuclis aïllats s'han vist atemptats, diguem-ne, per les bandes organitzades, que han fet les seves destrosses, en aquest sentit.

Amb això, doncs, la proposta de resolució, en la seva part expositiva, i amb data de febrer, com he dit abans, va en una línia d'incrementar les mesures de seguretat a la comarca del Priorat, especialment pel que fa referència a la dotació de mossos d'esquadra i, en concret, que hi hagués una mesura preventiva d'atorgar, de donar, d'aportar una dotació de mossos d'esquadra en aquesta comarca abans del desplegament.

Atès que aquesta proposta arriba tard en aquesta comissió i que el desplegament dels Mossos d'Esquadra en la comarca del Priorat –és a dir, en totes les comarques de Tarragona– és previst per al mes de novembre –en concret el dia 1 de novembre, en el qual s'acabarà d'una vegada per totes, i afortunadament, el desplegament dels Mossos d'Esquadra a Catalunya–, procediríem, senyor president, a retirar el punt número 1, que en concret diu: «Desplegar amb caràcter d'urgència i com a mesura cautelar i preventiva una dotació de mossos d'esquadra a la comarca del Priorat.» I deixaríem com a part per a votació el punt número 2, que fa referència en concret a la qüestió de l'Administració de justícia, entenent que aquesta comarca té una infraestructura molt bàsica a nivell d'Administració de justícia, amb uns jutges de pau, amb uns pressupostos molt minsos, que es veuen sobrepassats per l'increment de la taxa de delictes i per la seva, diguem-ne, situació precària, no? I que el volum de feina que s'ocasiona no és compensat per un increment de la infraestructura material i personal, a causa de la migrada subvenció, com deia abans, que rep per al manteniment d'aquelles oficines i jutges de pau.

És per això que en aquest cas els parlo de la comarca del Priorat..., però també em consta en altres comarques..., de les comarques de Tarragona, en concret al Baix Camp, en què també en diferents reunions amb jutges de pau m'he trobat que hi ha una situació francament de precarietat en el tema d'infraestructura, la més bàsica, per poder desenvolupar una feina que cal reconèixer, perquè no és fàcil: la dels jutges de pau en els municipis de les nostres comarques.

És per això que el punt número 2 aniria en la línia d'«implementar majors recursos materials i humans per a l'actuació diària i judicial dels municipis que no són cap de partit judicial per tal de racionalitzar les seves tasques atenent els mitjans efectius de què disposen».

És per això que crec que és una proposta de resolució que val la pena que sigui aprovada per tots els grups de la cambra. Com poden veure, el punt número 1 ja l'he retirat, perquè ja no cal, però sí que el número 2 crec que faríem una ajuda..., i una situació, doncs, de suport a aquestes persones que fan una feina excel·lent en els diferents municipis de les comarques.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Té la paraula, en nom dels grups que donen suport al Govern, el senyor Miquel Àngel Estradé.

El Sr. Estradé i Palau

Moltes gràcies, senyor president. Jo, en primer lloc, vull agrair al senyor Pellicer que hagi retirat el punt número 1, perquè, doncs, és cert que el desplegament a les comarques de Tarragona ara ja és un fet i, per tant, havia perdut vigència i no tenia sentit plantejar-lo avui, no?

De totes maneres, senyor Pellicer, jo sí que li voldria remarcar dues qüestions, i una és que, si en aquest moment ja podem parlar que el desplegament a les comarques de Tarragona, que era el darrer territori on no eren presents els Mossos d'Esquadra de forma normalitzada..., això és així, doncs, és perquè aquest Govern –i la conselleria d'Interior més concretament, en tant que responsable directa– ha fet un gran esforç. Un gran esforç! I a vegades nosaltres tenim la impressió –els grups que tenim..., suport al Govern– que aquest esforç potser no s'ha reconegut prou des de l'oposició, en el sentit que li diré. És que, és clar, per una banda, fixi's que se'ns demana que accelerem el desplegament dels Mossos d'Esquadra allí on no eren presents –i això s'està fent i s'ha aconseguit en un termini de temps, doncs, molt més curt del que en principi era previsible–, però, per l'altra, ens entren contínuament propostes de resolució, queixant-se que es redueix el nombre de mossos d'esquadra en altres comarques. Clar, el nombre de mossos vostès saben que és limitat i la capacitat de l'acadèmia de policia de Catalunya de produir-ne també és limitada.

Per tant, en aquest moment està clar que totes les plantilles que existeixen arreu són suficients per a les necessitats de cada una de les comarques, si bé és cert que en algunes comarques segurament el nombre existent no és l'òptim –amb la qual cosa no volem dir que sigui insuficient, sinó que potser no és l'òptim–, perquè s'han hagut de redistribuir precisament per a estendre la presència dels mossos a tot arreu i per poder-ho fer en un termini de temps prou raonable, atenent les peticions que hi havia per part dels ajuntaments i atenent les peticions que hi havia per part, doncs, de les institucions.

Respecte al segon punt, si mirem el nombre de casos de caràcter penal que estan abordant tant el Jutjat de Falset com els jutjats de pau, doncs, parlem d'uns mòduls més que raonables, malgrat que és cert que el 2007 hi ha hagut un increment sobretot dels furt, entre altres coses perquè suposo que això també va lligat amb la crisi econòmica i amb la situació de precarietat laboral que tenen alguns sectors, perquè aquest increment de furt es dona en general a tot Catalunya.

Però en aquest moment, doncs, hi ha tot un seguit de programes per a modernitzar els jutjats, tant el Jutjat d'Instrucció de Falset com els jutjats de pau. Alguns d'aquests programes s'executen des del mateix Departament de Justícia, a través de l'empresa pública Red.es, i altres els executa la Generalitat amb la implementació del programa Infored. Per tant, hi ha en marxa tot un procés d'informatització que permetrà agilitar els tràmits, que

permetrà que els jutjats –els diferents jutjats de la comarca del Priorat– puguin fer la seva feina amb més eficàcia, i permetrà també que la relació entre aquests jutjats i la resta de l'entramat judicial es pugui fer amb millors condicions.

Nosaltres, per tant, la hi votarem en contra, perquè el Departament de Justícia fa els deures, fa la seua tasca, proveeix de recursos d'una forma creixent els jutjats. Si bé també vostès saben, i ho han de tenir en compte, que l'Administració local, en el cas del manteniment dels jutjats de pau, té les seves responsabilitats i ha d'aportar també els recursos que li corresponen. Però estic segur que, un cop s'hagi completat el desplegament de tot aquest programa d'informatització, doncs, tots els jutjats del Priorat gaudiran d'unes eines de treball que els permetran fer la feina amb molta més eficàcia.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat... (*Veus de fons.*) Sí? (*Pausa.*) Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la senyora Montserrat Nebrera.

La Sra. Nebrera González

Gràcies, senyor president. Bé, la veritat és que tenint en compte les dades originàries del plantejament del desplegament, en nombre de contingents i en dates, dir que aquest «ha estat exemplar» al nostre grup parlamentari –ja saben quina ha estat la nostra posició respecte d'això– no deixa de sorprendre. En tot cas, no és aquest l'objecte del debat, perquè ha estat retirada la primera part de la proposta de resolució, i ens centrarem en la segona.

També ens sorprèn, respecte d'això, i tenint en compte que es refereix fonamentalment als jutjats de pau, el fet de pensar quines són les competències d'aquests jutjats de pau respecte d'aquest tipus de delictes que pugui haver sobrevingut per efecte, doncs, de la manca de treball d'algunes persones, fonamentalment de grups d'immigració, i altres tipus de delictes que puguin haver succeït al llarg d'aquest temps en la comarca del Priorat.

I, des d'aquesta perspectiva, tenint en compte que la nostra posició ha estat sempre que en matèria de justícia s'haurien d'incrementar els recursos materials, però que no creiem que sigui justament en matèria de jutjats de pau, que sembla que sigui el gruix de l'argumentació i del destí d'aquesta proposta de resolució –respecte d'aquest concret..., dels jutjats de pau–, i una mica fent-nos ressò del que ara ha explicat el senyor Estradé respecte de les competències i responsabilitat de l'Administració local respecte d'això, aquest grup parlamentari, en aquesta concreta, s'abstindrà.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Té la paraula, en nom del Grup Mixt, el senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Reiterar los argumentos que se han formulado aquí en cuanto al despliegue. Evidentemente, ha quedado obsoleto el primer punto de la propuesta de resolución a la vista del inminente despliegue en la provincia de Tarragona de los Mossos d'Esquadra.

En todo caso, esperemos que se desplieguen con efectivos suficientes, que el problema es ese, porque ya sabemos que en muchas comarcas de Cataluña se ha producido el despliegue de una manera insuficiente. Y la razón por la que hoy se aborda en otras propuestas de resolución la necesidad de incrementar es precisamente por este trasvase que se está produciendo entre distintas comarcas –de manera que se cubre provisionalmente en el momento del despliegue y de una manera, podemos decir, más efectista que efectiva, durante unos días, los efectivos– y luego, al poco tiempo, son desplazados a otras comarcas. Es decir, habrá que estabilizar... Y de ahí que nuestro grupo parlamentario haya defendido –y lamentablemente no ha prosperado– la necesidad de parar y efectuar una buena medida, una buena medición de los efectivos que se necesitan y las fuerzas con las que se cuenta para cubrir todos los puestos.

Pasado el primer punto, y concretándonos..., en el segundo, que es el objeto de la propuesta de resolución tal como ha quedado, nosotros, si bien entendemos que realmente la generalidad de la propuesta de resolución –creo que está hecha en términos demasiado genéricos–, pues, la hace indeterminada... Y también nos hubiera gustado que los grupos del Gobierno, además de decirnos que están desarrollándose procesos de informatización, también nos hubieran dado datos más exactos en cuanto al número de faltas que se están conociendo por los juzgados de paz a efectos de realmente conocer los ratios.

Nuestro grupo apoyará esta propuesta de resolución atendiendo a su carácter genérico, puesto que en modo alguno puede causar mal el incrementar los recursos materiales y humanos de estos juzgados. En todo caso, sí que es cierto que a lo mejor hubiera estado mejor haber concretado con mayor..., de efectivos y de medios.

Muchas gracias, señor presidente.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Per tant... (*El Sr. Pellicer i Punyed demana per parlar.*) Sí, senyor Pellicer...?

El Sr. Pellicer i Punyed

Sí, gràcies. Per al·lusions del senyor Estradé.

El vicepresident

Trenta segons, si us plau.

El Sr. Pellicer i Punyed

Bé, senyor Estradé, abans eren vostès els que volien que es desplegués tot de cop, el tema dels Mossos. En qual-sevol cas, li he de recordar que varen ser vostès també, en el seu moment, qui varen votar a favor que les co-

marques de Tarragona fossin les darreres en les quals es procedís al desplegament dels Mossos d'Esquadra. Per tant, si fins al 2008 –final del 2008– no tenim Mossos d'Esquadra és –entre cometes– «gràcies» a vostès.

I, per altra banda, en el tema de l'Administració de justícia li donarem sis mesos, un any, per poder-ho veure, i tornarem a presentar la proposta de resolució per tal que..., veurem quina és aquesta eficàcia, efectivitat de les mesures del programa que el Govern presenta, doncs, que ens acaba d'explicar vostè. I veurem quina és la seva eficàcia. Per tant, doncs, res més.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident

Gràcies. (*El Sr. Estradé i Palau demana per parlar.*) Senyor Estradé?

El Sr. Estradé i Palau

Ràpid... Per contradiccions, senyor president.

El vicepresident

Trenta segons, si us plau.

El Sr. Estradé i Palau

Com vostè sap, senyor Pellicer, el fet que al territori de Tarragona hagin sigut els darrers no és una decisió que hagués pres aquest Govern, perquè la planificació del desplegament, doncs, és molt anterior a aquest Govern. I vostè sap que... (*Veus de fons.*) No, van ser el seu Govern els que van iniciar el desplegament per altres territoris i van deixar Tarragona el darrer.

I si en aquest moment ja es pot parlar de fet d'un desplegament ha estat perquè aquest Govern a aquest assumpte li ha donat la màxima prioritat i hi ha posat els màxims esforços, i la consellera d'Interior ha treballat d'una forma molt efectiva i, a més, amb molta empena i amb molta capacitat de decisió. Perquè, si no, els Mossos no s'haurien pogut desplegar el 2008 i hauríem hagut d'esperar un any o dos més.

El vicepresident

Doncs, bé, gràcies, diputat.

Doncs, procedim a la votació. Queda retirat el punt 1 i, per tant, votem només el punt 2.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, queda rebutjada aquesta proposta per 9 vots a favor, 12 en contra i 1 abstenció.

Proposta de resolució

sobre l'adopció de mesures per a facilitar la investigació relacionada amb les persones desaparegudes (tram. 250-00337/08)

Doncs, procedim al següent punt de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures per a facilitar la investigació relacionada amb les persones desaparegudes. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, per defensar-la, la senyora Elena Ribera.

La Sra. Ribera i Garijo

Gràcies, senyor president. Aquesta és una proposta de resolució que busca millorar l'adopció de mesures per a facilitar la investigació relacionada amb les persones desaparegudes, de la qual era titular el senyor Esteve Orriols –bé, i en continua essent–, assumida evidentment per Convergència i Unió, que l'hem anat posposant diverses vegades perquè esperàvem a veure si en aquest punt podia ser possible un acord, ja, previ, treballat per tots els grups parlamentaris, que donés continuïtat a uns acords, ja previs també, de fa molt temps, de l'any 2003, de la legislatura passada, que van en el sentit d'incrementar els esforços i els recursos per tal de poder facilitar aquesta investigació amb relació a les persones desaparegudes.

Com una qüestió estricta de justícia, com una qüestió de solidaritat, com una qüestió de reconeixement i d'ajut respecte de l'agrupació de familiars de desapareguts Inter-SOS, que treballa des de fa molts anys en aquest tema, que ha tingut diverses compareixences aquí, que ha parlat amb els diferents responsables governatius d'aquesta matèria. Perquè el problema és un problema greu, no només numèricament: afecta més de cinc mil persones que, en data de la presentació de la proposta de resolució, es consideraven desaparegudes a Catalunya, sense referència del seu possible parador. És una qüestió que genera molta angoixa als familiars, perquè no saben on estan aquestes persones. Per tant, no tenen una solució respecte del coneixement de les seves circumstàncies físiques, inclús vitals.

I, per tant, era lloable arribar a un acord, com s'hi va arribar, amb la resolució de l'any 2003 d'aquesta comissió, en la legislatura sisena, la número 1975; que després es va continuar amb aquest esperit de consens, de criteri d'actuacions, en la legislatura passada, quan el dia 30 de novembre, amb una resolució, també, de 3 d'agost, es van incrementar les mesures contingudes en la primera, i en aquesta segona ja s'avançava no només a incrementar els mitjans i els recursos, sinó també a dotar d'una atenció psicològica afectiva els familiars de les persones desaparegudes per les circumstàncies tan «gravoses», psicològiques, en què es veuen sotmesos, i que això fos atès per la xarxa pública.

Tot això ha vingut després a tenir una continuïtat en el Govern estatal; l'any 2005 també es fa ressò d'una pregunta de Convergència i Unió i, en resposta a aquesta pregunta, el Ministeri de la Presidència –en concret, la Secretaria d'Estat de Relacions amb les Corts– va dir que immediatament –això era el 2005– es crearien unes

bases de dades institucionals, i facilitarien aquestes bases de dades a les policies autonòmiques, a nivell estatal; s'elaboraria un protocol de funcionament entre totes les administracions; es faria un seguiment del projecte i una supervisió del funcionament per part de la Secretaria d'Estat. O sigui, reconeixia la importància d'aquest fenomen, d'aquestes situacions «gravoses» i ho elevava a la categoria estatal. Suposo que sense ànim d'interferir en les competències que cada comunitat autònoma té i evidentment les que té la Policia de Catalunya, però sí amb la idea d'impulsar, d'una manera efectiva, aquest problema i donar-li una solució adequada i uniforme per a tothom.

Com que ens preocupa que aquest tema quedi aturat –perquè no està resolt, desgraciadament– i entenem que és complex i de difícil resolució..., és per al que avui venim, una altra vegada, a tocar el cor dels membres dels grups que donen suport al Govern, per tal que aquesta proposta de resolució que presentem... –que va en la línia de continuïtat d'aquelles altres que en èpoques passades, estant al Govern Convergència i Unió, o no estant-hi, havien pogut generar la unanimitat–, esperem que avui, que no han presentat cap esmena, sigui..., no?, com ens imaginem que passa normalment, que quan no es presenta esmena és perquè no hi estan..., sinó perquè realment estan d'acord amb el que els plantejem.

Una referència: es va presentar la proposta el 18 de setembre del 2007. Ha passat més d'un any i podem dir que, encara que hi ha hagut sequera, també ha plogut. El Decret del 2002 a què es fa referència en la proposta de resolució, sobre la reestructuració parcial de la Direcció General de Seguretat Ciutadana, és evident i conegut de tots que ha estat modificat per un decret de 6 de novembre del 2007, *a posteriori* de la presentació de la proposta. Per tant, pregaria que vulguin els diputats entendre, quan parlem del Decret de 2002, que fem referència..., i actualitzem el que hi ha en aquest moment. Però el contingut de la proposta no varia en absolut. I, per la mateixa raó, quan parla de «Direcció General de Seguretat Ciutadana» ens referim a la Secretaria de Seguretat.

Concretament, doncs, aquesta proposta de resolució, que genèricament ja l'he explicada, perquè només fa que agafar el que ja havíem acordat tots els grups en les anteriors resolucions i ho actualitza. En concret, continuar les actuacions i concretar les mesures de regulació dels fitxers automatitzats que contenen les dades de caràcter personal, que són titularitat del sistema d'informació de la Policia de la Generalitat, tant pel que fa a les persones físiques com pel que fa a la utilitat per a la identificació de restes cadavèriques i persones desaparegudes –o sigui, el que són els fitxers SIP persones físiques i SIP Identisos.

En segon lloc, concretar el protocol d'actuació per tal de gestionar les bases de dades esmentades i continuar la formació del cos de funcionaris dels Mossos d'Esquadra per a garantir el manteniment d'aquestes bases de dades.

En tercer lloc –i ho vaig resumint perquè la proposta és molt llarga, per no estendre'm més–, establir i concretar els sistemes de coordinació i col·laboració entre

el Cos de Mossos d'Esquadra i la resta d'institucions implicades, amb els acords necessaris també amb la resta de cossos i forces de seguretat de l'Estat per tal que aquests fitxers automatitzats puguin ser compartits quant a la informació en els dos sentits.

I, en últim lloc, incorporar un apartat en la web del Departament d'Interior, en concret en la Secretaria de Seguretat o on el departament tingués per bé –això tant seria, mentre fos visible–, que fos referit a les persones desaparegudes, per tal de continuar impulsant amb tots els mitjans que es tinguin des del Govern aquesta funció.

Gràcies, i espero veure el bon resultat del bon cor dels diputats que donen suport al Govern. Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. En nom dels grups que donen suport al Govern, té la paraula el senyor Roberto Labandera.

El Sr. Labandera Ganachipi

Bé, gràcies, president. Senyora diputada, en tot cas, jo crec que no només és un tema de bon cor, la política, sinó també ve d'un mètode i d'uns procediments de treball que ja estan en marxa.

Vostè deia, i en això coincidim, que en la sisena legislatura es va fer un acord de tots els grups parlamentaris presents a la cambra en aquell moment, justament a iniciativa del Grup Socialistes, que va començar a treballar aquest tema i que va trobar un bon ressò per millorar els procediments en tot allò que fa referència a les persones desaparegudes, problema que, evidentment, en matèria emocional, en matèria psicològica de la família, és un tema molt greu. I aquells que ho hem pogut viure de prop en algunes ocasions entenem aquesta dificultat. Però també sabem i coneixem, doncs, que existeixen uns procediments.

No li donarem suport, senyora diputada, no perquè no estiguem d'acord amb això que inspira o que ha inspirat aquesta iniciativa, que, és cert, correspon al diputat Esteve Orriols. L'havíem parlat en successives ocasions. Ell anava posposant aquesta iniciativa justament per la raó que l'apreciació que tenia dels seus interlocutors en aquesta matèria era sobre el ritme de les actuacions, però no perquè no hi hagués l'estructura, eh?, la trama necessària perquè el tema pogués funcionar.

En aquesta iniciativa –i ho havíem discutit amb el senyor Esteve Orriols– hi havia tres aspectes. Per un cantó, continuar les actuacions. Les actuacions es continuen, estan garantides –continuen. La segona qüestió que es planteja també aquí és el fet de concretar el protocol d'actuació, que era un dels grans elements d'aquella resolució, la 1975, que vostè assenyalava anteriorment. El protocol d'actuacions disposa dels procediments normalitzats de treball, que estan ordenats, que fins i tot algun d'ells jo li puc citar ara, com el procediment normalitzat d'informatització i formalització i resposta a requeriments i/o assenyalaments, que és el 18; el procediment 48, d'introducció de dades al nucli d'informació policial, i el procediment 55, d'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació en aquesta matèria.

Per tant, com veu vostè, tant els governs anteriors com el Govern actual ha anat desenvolupant aquests procediments normalitzats de treball, que sí que tenen justament el punt..., completen o complementen, o responen, millor dit, a allò que es demana en el punt 2.

I pel que fa referència al punt 3, d'establir i concretar els sistemes de coordinació i col·laboració entre els cossos policials, que és una matèria –que vostè també ha assenyalat a bastament en la seva intervenció– extraordinàriament important, jo li voldria dir que el desenvolupament de les instruccions del 97 i del 2002 en aquesta matèria permeten exercir a la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra en aquests casos el dret d'accés, de rectificació i de cancel·lació dels antecedents policials existents en la base de la Direcció General de Policia. Per tant, aquesta coordinació existeix.

En tot cas, parlem de la percepció, d'una percepció d'un ritme, que és evident que quan la família i familiars dels afectats en aquesta matèria..., i quan una persona té un familiar desaparegut és evident que la percepció del ritme..., una percepció del ritme de solució al seu tema..., sigui moltes vegades, evidentment, que no es troba una solució per al seu cas. Però, en tot cas, el que és responsabilitat de l'Administració –que és fer la trama, tenir la trama, crear els procediments i establir els mecanismes de coordinació– crec que li podem garantir, senyora diputada..., que hi són i s'estan efectuant amb eficàcia. És cert que és matèria complexa i és cert que no podem tranquil·litzar-nos amb la trama i l'estructura actual, que s'ha de seguir vetllant en aquest sentit. Aquesta és la voluntat del Govern.

Per tot això no donarem suport en aquesta iniciativa.

Gràcies.

El vicepresident

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la senyora Montserrat Nebrera.

La Sra. Nebrera González

Gràcies, senyor president. Bé, és evident que la matèria de persones desaparegudes, siguin les raons que siguin..., per les quals desapareixen, és una de les que en les enquestes de victimització resulten de més preocupació per a la ciutadania, no tant pel nombre de persones com pel fet d'aquesta manca de certesa respecte del destí de les persones desaparegudes.

Des d'aquest punt de vista, que en un moment determinat aquest Parlament es posés d'acord respecte d'unes mesures honora el Parlament i nosaltres no farem, com ara han fet els grups que donen suport al Govern, de dir que, com que ja s'està fent..., es diu que no. Si s'està fent s'ha de dir que sí, perquè és acabar de concretar i continuar.

Sí tenim, de tota manera, un punt de vista concordant amb el que ara ha exposat el senyor Labandera en nom dels grups que donen suport al Govern, respecte del punt 2, perquè entenem que els protocols existeixen –una altra cosa és que es compleixin sempre– i que la formació dels Mossos d'Esquadra en matèria d'identificació i de poli-

cia científica és probablement de les millors que tenen els cossos i forces de seguretat en aquest moment. Tant de bo això significués a la llarga, doncs, que les persones es trobessin. Però, des del punt de vista de la seva formació, Déu n'hi do el nivell en què ens trobem.

Respecte del punt tercer, de la mateixa manera, és cert que la capacitat d'accedir a les dades es dona. Una altra cosa és que des del punt de vista pràctic moltes vegades aquesta informació no es doni –de vegades no es dona fins i tot entre membres del mateix cos de seguretat. Per tant, hi ha una part d'humanitat en la qual no podem entrar, des del punt de vista jurídic. I, per tant, des del punt de vista que aquest Parlament pot instar el Govern a fer..., aquestes dades s'han complert.

Ens hauria agradat sentir per què no existeix a la pàgina web de la conselleria d'Interior aquest apartat especial, que segurament donaria molt de suport a les persones víctimes, encara que sigui de manera secundària, d'aquestes desaparicions, i que, per tant, tinguessin aquest ressò en l'àmbit del que és la cibernètica en matèria de seguretat ciutadana.

Per tant, des del nostre punt de vista s'hauria de dir «sí» a la primera de les qüestions. Direm «no», perquè entenem que ja es dona, a la segona i tercera. I donarem també suport a la quarta, perquè entenem que aquest és un compliment que seria segurament de gran «ressarciment» des del punt de vista emotiu i sentimental per a les persones que es troben en aquesta situació.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Té la paraula, en nom del Grup Mixt, el senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. El tema que plantea la propuesta de resolución realmente es de especial sensibilidad, tal como ha quedado reflejado en las distintas intervenciones que se han planteado con anterioridad.

Y únicamente, a la vista de que la propuesta de resolución es prácticamente una reiteración de la que ya en su día se formuló y fue aprobada en este Parlamento –con la excepción del punto 4, que se incorpora novedosamente–, nuestro grupo dará apoyo a las propuestas de resolución en los términos planteados, con independencia de que efectivamente muchos de ellos se estén ya poniendo en marcha y evaluando.

Lo que sí me gustaría señalar, como aspectos generales, es que quizá la propuesta de resolución ha sido poco ambiciosa, puesto que lo que están pidiendo las distintas asociaciones de desaparecidos es la creación de una base nacional conjunta para desaparecidos. Yo creo que ese es el objetivo que realmente haría eficaz la identificación y la localización de personas desaparecidas. Creemos que debemos ir a esa vía; es lo que piden las distintas asociaciones. Se ha de recordar que en toda España hay más de doce mil personas desaparecidas, si bien es cierto que personas desaparecidas que se definen, pues, con alto riesgo..., o de forma imprudente, son mucho me-

nones. Es imprescindible contar con una base de restos humanos a nivel de toda España que nos permita tener fácilmente alcance y localización de estos, y permitir la identificación de los desaparecidos. Creemos que esa es la misión de las distintas policías, sean autonómicas, locales o de ámbito nacional. De ahí que celebremos como muy positiva la reunión que tuvo lugar en diciembre del año pasado, en el 2007, en el seno del Ministerio del Interior, en la que por primera vez se ponen las bases, a iniciativa de la Policía Nacional, para crear esa base nacional conjunta.

Insistimos, a la vista de la fórmula que se plantea en la propuesta de resolución: nuestro grupo dará apoyo a la misma, si bien en el último apartado, aun dando apoyo a la misma, quisiéramos hacer algunas matizaciones. Es cierto que es conveniente poner en marcha una página web de personas desaparecidas; pero, claro, desaparecidas sin causa. Yo creo que sería conveniente establecer esa nota, a la vista que lo que se ha denominado como el derecho al olvido o a la ausencia..., pues, sería conveniente que se incorporara y se incorporara en estos términos, ¿eh? Pero respetar, lógicamente, a aquellas personas que quieren ausentarse de una forma voluntaria. Y es importante no establecerlo de una manera genérica, sino con una cierta..., mejor concreción.

Por ello, daremos apoyo, ya digo que con carácter genérico..., si bien entendemos imprescindible la creación de esa base nacional, en toda España, y que exista un único banco de datos de identificación genética de restos humanos, y que por supuesto tengan acceso todas las policías autonómicas, dependientes de la Administración general del Estado, a las mismas.

Muchas gracias.

El vicepresident

Gràcies, diputat.

Procedim a la votació. Diputada Montserrat Nebrera, he entès que demanava votació separada...

La Sra. Nebrera González

Sí, senyor president. Votació separada dels punts 1 i 4 respecte del 2 i 3. Gràcies.

El vicepresident

2 i 3. Perfecte.

Doncs, votem els punts 1 i 4.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs, aquests punts han quedat rebutjats per 10 vots a favor, 12 en contra i 0 abstencions.

Ara votem els punts 2 i 3.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs, queden rebutjats aquests punts per 9 vots a favor, 13 en contra i 0 abstencions.

Proposta de resolució

sobre l'increment del nombre d'efectius dels Mossos d'Esquadra a l'Alta Ribagorça (tram. 250-00439/08)

Passem al punt 2, que és la Proposta de resolució sobre l'increment del nombre d'efectius dels Mossos d'Esquadra a l'Alta Ribagorça. Per defensar-la, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula... (*El Sr. Milà i Solsona demana per parlar.*) Sí..., perdó?

El Sr. Milà i Solsona

Era per suggerir als grups proponentes si ho podíem fer com en l'anterior sessió i fer un tractament de les diferents resolucions que fan referència a ampliació..., d'això. Ho dic per agilitar, perquè anem... Bé, com vulguin, però, clar, es va fer l'altra vegada, es va explicar l'argumentari... (*Pausa.*) Si li sembla bé al president.

El vicepresident

Té la paraula la senyora Elena Ribera.

La Sra. Ribera i Garijo

Gràcies pel suggeriment al senyor Milà. Ja ho havíem contemplat i hem demanat a la Mesa que acumuli la 8, la 9 i la 10; la 13 s'ha retirat. Aquesta l'hem deixada separada perquè entenem que hi ha una esmena del Grup Mixt i volíem que fos contemplada especialment. De totes formes, el fet que n'hàgim anat acumulant en la comissió passada i que avui també n'estiguem disposats a acumular per anar més de pressa, entenem –i així ho manifestem, perquè és la nostra voluntat– que això no suposa cap vinculació de futur; cada dia prenem una decisió al respecte de les diferents circumstàncies que componen l'ordre del dia. (*Veus de fons.*)

De totes formes, moltes gràcies al senyor Milà pel seu suggeriment. (*Pausa.*)

El vicepresident

Té la paraula, diputada.

La Sra. Ribera i Garijo

Gràcies, senyor president. Respecte d'aquesta proposta de resolució, que hem volgut especialment que es vegi separada –encara que està demanant el mateix que per a les altres comarques i en les quals no hem tingut, en les que van en la comissió d'avui, inconvenient a acumular– i que fa referència a l'increment d'efectius dels Mossos d'Esquadra a l'Alta Ribagorça, la proposta i els motius són de sobres coneguts; els arguments dels membres que donen suport al Govern dels diferents partits també.

Però és que que se'ns digui que ja estem a punt que s'acabi el desplegament quan el desplegament ja havia d'haver estat per al 2007, que els efectius..., ara es co-

mença a reconèixer que no n'hi han prou. Que no n'hi havien prou es va reconèixer pel conseller Saura després que la senyora Tura ho va estar negant durant tota la legislatura passada. Durant aquesta legislatura s'ha anat dient que no hi havia inseguretat o que la percepció d'inseguretat anava disminuint, però mai es reconeixia que això era un problema i que s'estaven produint desplaçaments territorials de mossos d'un costat a un altre. Ara ja sí, perquè com que ja tenim el dia 1 de novembre aquí, que ho reconeguem quinze dies no importa, i així ho reconeix el senyor Saura i inclús ho acaba de reconèixer el senyor Estradé.

Bé, independentment que ells ho vulguin reconèixer, la realitat és pesada, és la que és, la veritat sempre sura. Hi ha una manca d'efectius reconeguda i demandada pel territori, hi ha incompliments reiterats del Govern..., que es farien efectius amb les possibilitats que tenen i que l'oposició n'és conscient, que les promocions surten en un nombre determinat. Però es pot reclamar més de Madrid, que no es reclama; es podien haver tret els tres-cents, quatre-cents mossos d'esquadra que fan tasques auxiliars administratives al carrer; es podia haver donat entrada als mossos d'esquadra amb discapacitat, que reclamen una oportunitat per a treballar en una feina adaptada al seu lloc, i tot això genera un cúmul de recursos humans incrementat que aquest Govern menysprea, de la mateixa manera que menysprea les propostes reiterades de l'oposició que demanen aquest increment d'efectius.

I que això no ho diem nosaltres, només, és una evidència; que no ho diuen els ciutadans, només, és una altra evidència, i que no ho diuen només els mitjans de comunicació és una altra evidència. Són tantes evidències que avui, només per a mostra, un botó: un escrit que ha entrat a la Direcció General de Policia, adreçat al senyor Olmos, que prové d'un dels sindicats –en aquest cas, del Collectiu Autònom de Treballadors Mossos d'Esquadra. Sé que n'hi ha dels altres, d'UGT, referits a la Seu d'Urgell o a la Vall d'Aran –tot, regió Pirineu–, però, en aquest cas, com que estem en l'Alta Ribagorça, referent a aquesta comarca i a la zona..., de Pirineu, de la regió del Pirineu.

Diu l'escrit que és per a denunciar manca d'efectius; demanen una reunió urgent i es pregunten –i jo traslladant aquesta pregunta als grups que donen suport al Govern–: com es pot justificar que en una àrea bàsica de policia només hi hagi una patrulla disponible? Com es pot justificar que en un sector de trànsit només hi hagi una patrulla per a dues comarques? Com es pot justificar que entre àrees bàsiques i sectors de trànsit s'hagin de cedir, recolzar o reforçar..., perquè cap de les dues comarques tenen prou efectius per a garantir la presència mínima policial? I diuen –aquest sindicat, i aquest grup ho manté– que sembla que aquesta regió..., totes estan una mica oblidades, però que aquesta regió policial és la gran oblidada de Catalunya i la més castigada. Es pregunten si això no ho hauria de saber la ciutadania. Doncs, sí, ho ha de saber la ciutadania. És evident que el Departament d'Interior no ho reconeixrà així de dur i així de cru, perquè no ho ha fet fins ara. Acaba l'escrit recordant que a Lleida ja van haver de reconèixer una manca d'efectius després de sortir la notícia a la premsa

i després que moltes vegades..., i a aquest grup polític se li ha dit que no faltaven efectius.

Bé, després de totes aquestes coses sé que votaran que no, però que quede constància en acta que hi ha reiterats incompliments, que no és només que no poden, sinó que hi ha una manca de voluntat bastant clara i una eficàcia molt qüestionada.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Hi ha una esmena presentada per part del Grup Mixt. Per tant, té la paraula, per defensar-la, el senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Señora Ribera, yo no sería tan pesimista: si a lo mejor con la enmienda que presentamos logra que los grupos que dan apoyo al Gobierno voten que sí a la propuesta. (*Remor de veus.*) Por lo tanto, le invito, por favor, a que acepte la enmienda nuestra, que sin duda favorecerá el cambio de criterio de los grupos que dan apoyo al Gobierno.

¿Cuál es el sentido de la enmienda? En esta línea, nosotros defendemos que, efectivamente, como ha quedado puesto de manifiesto, hay carencia de policías, de números en las distintas comarcas de Cataluña en las que se ha efectuado el despliegue; en concreto, en la que hace referencia a la Alta Ribagorça. Pero también entendemos que, además de incrementar el número, tal como se pretende en la propuesta de resolución, sería conveniente dotar de una mayor coordinación al Cuerpo de los Mossos de Esquadra con las fuerzas de seguridad del Estado presentes en aquellas comarcas. Ese es el sentido, tan lógico, tan natural como que las policías deben estar coordinadas, deben actuar en función del bien común y deben actuar a la una, es decir, de forma conectada y no dispersa, siempre con el respeto, por supuesto, de su ámbito competencial.

Por eso, estamos seguros de que apoyará la enmienda de nuestro grupo e igualmente eso le servirá para reforzar su sensata propuesta de cara a los grupos que dan apoyo al Gobierno.

Muchas gracias.

El vicepresident

Gràcies, diputat. En nom dels grups que donen suport al Govern, té la paraula la senyora Patrícia Gomà.

La Sra. Gomà i Pons

Gràcies, president. Bé, sento decebre'ls, però no recolzarem ni la proposta de resolució ni l'esmena incorporada pel Grup Mixt. Per tant, em remeto ja gairebé, en l'argumentació del perquè al rebuig, al diari de sessions, perquè crec que el podríem veure repetit en cada una de les comissions de justícia i seguretat que hem tingut en els darrers temps.

De tota manera, avui hi ha unes quantes coses que ens han sorprès i sí que m'agradaria fer-li alguna al·lusió

respecte a això. Primer, hi ha una planificació amb relació a com ha de ser el desplegament del Cos de Mossos d'Esquadra. Vostès saben perfectament que aquesta planificació la va dissenyar Convergència i Unió. I els governs —l'anterior Govern i aquest— nacionals d'esquerres el que hem fet ha estat respectar aquest procés de planificació del desplegament. (*Remor de veus.*) Vostès van decidir que s'iniciava de nord cap a sud i així ha estat. Podia haver estat de sud cap a nord? Doncs, bé, nosaltres vam respectar la seva planificació, perquè desplegar un cos de policia nacional és una tasca ambiciosa i molt complexa i, per tant, amb lleialtat al país nosaltres vam respectar aquest procés de planificació que ja estava engegat. Això no es pot improvisar de cap de les maneres. I actualment, doncs, tenim un cos de policia nacional format per tretze mil i escaig mossos. Per tant, aquests actius són els que tenim per cobrir tot el territori nacional. Aquest desplegament, com bé saben, acaba el mes de novembre; estem a les portes ja que tot el territori del Principat tingui la policia nacional a Catalunya. Per tant, a partir de llavors, any 2009, començarem a fer les noves promocions especials i es podran anar reforçant aquelles parts del territori on hi hagi, doncs, una demanda superior.

I segona qüestió que ens ha cridat moltíssim l'atenció, senyora Ribera: no sabíem que també es dedicava a fer de portaveu sindical en aquesta comissió. I és que ens ha resultat una mica sorprenent que faci pública una carta que ha estat enviada amb data d'avui per un sindicat al senyor Olmos —això he entès que ens ha dit, una carta que ha rebut el senyor Olmos d'un sindicat en concret—, carta que evidentment entenc que ha rebut el senyor Olmos i cap dels altres grups parlamentaris en té cap coneixement. No sé si és que vostè és la portaveu adjunta d'aquest sindicat i calia, doncs, fer el posicionament sindical en lloc del posicionament parlamentari que li pertoca.

Per tant, com es poden imaginar, doncs, rebutgem aquestes propostes de resolució.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, la senyora Montserrat Nebrera.

La Sra. Nebrera González

Gràcies, senyor president. Sembla també sorprenent —anem de sorpresa en sorpresa— que els grups que donen suport al Govern parlin que no tenen informació, quan els que normalment no tenim informació de res que arriba del Govern als grups parlamentaris... —per tant, d'alguna manera exemplificant el que en realitat es diu «partitocràcia»—, són precisament els grups que ara es queixen.

Però, en fi, parlant del tema, el nostre grup parlamentari, com ha estat ja més d'una vegada dit i argumentat, donarà suport a aquesta proposta de resolució, entenent que en qualsevol cas, i sigui quina sigui la fidelitat del desplegament que hagin fet els grups que donen suport al Govern i el Govern mateix respecte del desplegament que va ser en el seu moment plantejat per Convergència

i Unió, les dades i les circumstàncies actuals són les que són i la política normalment és l'art del possible, que significa que aquells que tenen la responsabilitat de governar el que han de fer és resoldre problemes i no justificar-se en decisions del passat, que són del passat i només del passat.

De tota manera, també tenint en compte el nombre de vegades que es diu la paraula «nacional», sembla com si això fos una manera d'exorcitzar els problemes i de resoldre'ls des del punt de vista teòric. No per dir moltes vegades «nacional», «territori nacional» i «policia nacional» aquesta té la dotació que ha de tenir en el territori. I el que es demana és que aquesta dotació augmenti; sigui nacional o no, que augmenti.

Per tant, el Grup Parlamentari Popular donarà suport a aquesta proposta de resolució.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Per pronunciar-se sobre l'esmena té la paraula la senyora Elena Ribera.

La Sra. Ribera i Garijo

Senyor president, per pronunciar-me sobre l'esmena, i li demanaré també una mica de temps extra per al·lusions directes de la senyora Gomà (*veus de fons*), que m'ha reclamat una sèrie de preguntes (*remor de veus*) i voldria contestar.

El vicepresident

Diputada, per pronunciar-se sobre l'esmena, si és possible, si us plau...

La Sra. Ribera i Garijo

Gràcies. Miri, respecte de l'esmena, dir-li al senyor Domingo que més val poc que res i que benvinguts al club quan és per a donar suport i quan és per a coordinar, per a millorar, per a incrementar l'eficàcia i la seguretat a les nostres comarques.

Només una consideració: des de fa temps, ja fos el Govern central de color Partit Popular o color socialista, els cossos i forces de seguretat de l'Estat a Catalunya han anat minvant en nombre d'efectius i en aquest moment tenen una manca molt gran de recursos, fins al punt que, cosa insòlita en ells, hi ha hagut una manifestació fa pocs dies a Girona reclamant —agents de la Policia Nacional— més efectius. De totes formes, amb les competències que tenen reconegudes i que, com no pot ser d'una altra manera, nosaltres també avalem, benvinguda aquesta coordinació. Per tant, acceptem la seva esmena i reclamem ja, des d'aquí i des de totes les instàncies que podem, més efectius.

Pel que m'ha dit la senyora Gomà, que em pregunta si ara faig de portaveu adjunta del sindicat aquest en concret, del Col·lectiu Autònom de Treballadors Mossos d'Esquadra, doncs, no. Senzillament faig el que he fet sempre: de portaveu de les necessitats i de les demandes de la gent (*remor de veus*), del sindicat, sigui quin sigui, dels col·lectius, de les associacions..., l'única as-

sociació de mossos d'esquadra amb discapacitat, que el departament no ha volgut escoltar en la seva regulació. I aquesta portaveu, mentre sigui portaveu, mentre sigui diputada i mentre estigui dedicada a la política es farà ressò de totes les necessitats que li arribin.

Quant al paper que diu, el document...

El vicepresident

Senyora Elena Ribera, si us plau...

La Sra. Ribera i Garijo

Sí, no..., només una qüestió, perquè és important. Se li ha hagut de traspaperar al senyor Olmos..., perquè aquest document, amb segell del Departament d'Interior, li ha hagut d'arribar amb retard, perquè aquest document està signat amb data 10 de setembre del 2008. *(Veus de fons)* Per tant, si estem un mes després..., és que va més malament el Departament d'Interior del que pensàvem, perquè no li funcionen ni els circuits interns..., des del registre d'entrada.

Gràcies.

El vicepresident

Doncs, procedim a la votació d'aquesta proposta de resolució amb l'esmena incorporada.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, queda rebutjada per 10 vots a favor, 12 en contra i 0 abstencions.

(Pausa.)

Els demanaria que fem... A veure, ho dic perquè pugem acabar avui allà cap a..., en fi, espero que cap a les dues, o abans, eh? *(Remor de veus.)* Ho dic perquè si fem contrarèpliques i contrarèpliques potser no acabarem. Per tant, els demano, si us plau, a tots els grups una mica d'esforç per poder acabar, perquè tenim divuit punts, encara.

Proposta de resolució

per la qual s'amplia el límit d'edat per a ingressar al Cos de Bombers (tram. 250-00544/08)

Per tant, anem al punt 3, que és la Proposta de resolució per la qual s'amplia el límit d'edat per a ingressar al Cos de Bombers. Té la paraula, en nom del Grup Mixt, el senyor José Domingo, per defensar-la.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Agradezco que apele a la brevedad cuando empiezo a comenzar mi intervención... *(Rialles.)* Y, en todo caso, procuraré ser lo suficientemente breve para no cansar a la comisión.

Lo que sí es cierto es que esta materia exige una cierta explicación, lamentablemente, y es el hecho de que se está pretendiendo con la propuesta de resolución, que espero que encuentre apoyo en la cámara y que no se demore en función de proyectos hipotéticos que vendrán dentro de no se sabe cuándo..., que hay una situación de clara discriminación por razón de edad; discriminación por razón de edad que ha recordado la Directiva 2000/78, de la Unión Europea, del Consejo de la Unión Europea, que no es de recibo.

Es así que se establece que tiene sentido el acceso a los cuerpos profesionales —o en el caso de acceso al cuerpo de bomberos voluntarios, como es el supuesto que ahora se analiza— cuando el objetivo sea legítimo y el requisito proporcionado. Apelar que solamente pueden acceder al cuerpo de bomberos voluntarios aquellas personas que han cumplido más de dieciocho años..., y no haber cumplido los treinta y cinco —es decir, fijar un tope a los treinta y cinco años— es realmente una situación claramente discriminatoria y excesivamente restrictiva, en función de las buenas condiciones físicas y de salud —y psíquicas, normalmente— que se tienen a los treinta y cinco años. De ahí que nosotros, con la propuesta de resolución, que es sentida por las distintas asociaciones de bomberos voluntarios, pretendemos que se incremente la edad para acceder al cuerpo de bomberos voluntarios a los cuarenta y cinco años.

Somos mucho más moderados que otras comunidades autónomas. Por ejemplo, en el caso de Madrid se permite el acceso al cuerpo de bomberos hasta alcanzar la edad de la jubilación forzosa, es decir, los sesenta y cinco años; en el caso de Valencia, cincuenta años, y en otros países, como es el supuesto de Irlanda, no existe ningún tope para ingresar en el cuerpo de bomberos voluntarios. También se ha de tener en cuenta que, por ejemplo, en las escuadras forestales, que cubren..., y que pretenden tener acceso para apagar los incendios cuando se producen, también figuran personas de más de treinta y cinco años.

En definitiva, lo que se pretende aquí es apelar al sentido común y a la proporción. En otros años y en otras épocas a lo mejor a los treinta y cinco años se mantenía una situación de déficit físico, pero en estos momentos no. Y de ahí que consideremos conveniente que se incremente hasta los cuarenta y cinco años. Casualmente, ayer mismo en la Comisión de Peticiones se sustanció una petición formulada por una bombera voluntaria, doña Trinitat Bardolet Capdevila, en la que se dirigía al Parlamento haciendo la petición que hoy aquí nos trae para sustanciarla.

Por todo ello, solicito el voto favorable a la propuesta de resolución que se plantea por nuestro grupo.

Muchas gracias.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la senyora Elena Ribera.

La Sra. Ribera i Garijo

Gràcies, senyor president. Per posicionar-nos favorablement en aquesta proposta de resolució. Acceptem com a propis els arguments del senyor Domingo; ho veiem un aspecte positiu.

I per a aprofitar per a recordar al Govern que hi ha una partida pressupostària que han deixat buida des que estan en el Govern tripartit –primera versió i segona–, que era de 3 milions d'euros per als bombers voluntaris i que ha desaparegut. En l'últim pressupost, després d'escoltar les nostres esmenes reiterats anys, hi han posat cent mil euros, si no ho tinc mal fixat. Però això considerem que és insuficient, que un model mixt com és el nostre necessita recursos i els recursos han de venir des d'una dotació per part del Govern, que en aquests moments, per als bombers voluntaris, és molt minsa.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. En nom dels grups que donen suport al Govern, té la paraula el senyor Salvador Milà.

El Sr. Milà i Solsona

Sí, gràcies, senyor president. Amb relació a la proposta de resolució del Grup Mixt, li contestarem no amb subterfugis, sinó amb una cosa que el senyor Domingo invoca molt freqüentment, que és l'existència d'un ordenament jurídic i d'un estat de dret.

Llavors, el problema que tenim és que ell fa referència a un decret, el Decret 68/2000, respecte al tema de la limitació d'accés, a l'edat de trenta-cinc, a bombers voluntaris. Però aquest decret, com molt bé sap, sempre és desplegament d'una norma legal superior, que estableix en el seu article 17.4..., la Llei 5/94, de 4 de maig, que regula el servei de prevenció i extinció d'incendis, actualment –actualment– regula aquest límit. Per tant, encara que modifiquéssim el decret, aquest decret estaria infringint una norma legal.

El que cal..., i aquesta és la intenció del Govern... Senyora Elena Ribera, a Catalunya hi ha un govern de la Generalitat i un govern de Catalunya, no hi ha un «tripartit 2» ni abans hi havia..., eh? Ja m'entén, oi? Perquè si no, si hem de començar a qualificar o desqualificar, hi ha molts qualificatius impropis en seu parlamentària respecte al que és el Govern de Catalunya. El Govern de Catalunya no és un tripartit 2 ni un *match* 3, és un govern legítimament escollit pel Parlament.

Bé, dit això, per tant, li hem de rebutjar aquesta proposta, amb la informació que li donem, que s'està en tràmit de revisar la normativa aplicable als bombers, i, en aquest àmbit, en la proposta legislativa es contemplarà aquesta necessitat d'adequar els requeriments d'accés al Cos de Bombers, funcionaris i voluntaris, seguint les directrius europees i el que és una doctrina àmpliament estesa.

Però ens hem trobat amb aquesta norma, que ve des de l'any 94. Ja és bo, doncs, que els que ho van promoure, el Govern de la Generalitat d'aquell moment, oi? –deurien ser el Govern de la Generalitat en aquell moment

i el Parlament d'aquell moment, amb la majoria corresponent–, doncs..., van establir aquesta norma i ara l'hauréu de modificar quan correspongui.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la senyora Montserrat Nebrera.

La Sra. Nebrera González

Gràcies, senyor president. Bé, resulta un altre cop sorprenent que els grups que donen suport al Govern, es diguin com es diguin, estableixin una relació entre l'any 94 i les condicions físiques que aleshores es podien exigir al Cos de Bombers i el que pugui passar el 2008, uns quants anys després d'haver assolit el poder, sigui quina sigui la manera amb què s'hagi de dir aquest Govern que ens governa.

Des d'aquest punt de vista, aquest Govern de Catalunya potser hauria de fer una proposta, un projecte de llei en el qual es regulés aquesta matèria, raó per la qual des del punt de vista formal no podem menys que donar la raó als grups que donen suport al Govern. És impossible o, com a mínim, seria absolutament inútil, perquè contradiria la norma superior, que es reformés el reglament, però ja estaria bé que d'una vegada per totes ho trobéssim... Si no, probablement algun dels grups que estan a l'oposició farà aquesta proposta. Perquè, des del punt de vista pràctic, no té sentit i perquè probablement el que faria segurament també seria desbloquejar algunes de les circumstàncies no gaire afortunades que es donen, en raó de la segona activitat, en la discriminació entre el Cos de Bombers i altres cossos especials, com és el cas dels Mossos d'Esquadra en relació amb els discapacitats.

Gràcies, senyor president. No donarem, per tant, des d'aquest punt de vista, suport a la proposta de resolució, malgrat que ens hauria agradat.

El vicepresident

Gràcies, diputada.

Doncs, procedim a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, queda rebutjada aquesta proposta per 7 vots a favor, 13 en contra i 0 abstencions.

Proposta de resolució

sobre el trasllat i la reorganització dels jutjats de l'Hospitalet de Llobregat (Barcelonès)
(tram. 250-00773/08)

El quart punt de l'ordre del dia és la Proposta de resolució sobre el trasllat i la reorganització dels jutjats de l'Hospitalet de Llobregat. Té la paraula, per defensar-la, el senyor José Domingo, en nom del Grup Mixt.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. La propuesta de resolución, por su fecha –la fecha en que se presentó, en febrero del 2008–, podíamos decir que ha perdido cierta actualidad en cuanto a su contenido en el punto 1. El punto 1 –lo leo literalmente– solicita: «Suspender el traslado de los juzgados a las nuevas dependencias hasta que se diseñe un modelo de organización de servicio y de distribución espacial consensuado con todos los operadores jurídicos de los partidos judiciales de L'Hospitalet y Barcelona.» Ha perdido actualidad en lo que hace referencia al partido judicial de L'Hospitalet, no al de Barcelona, puesto que todavía no se ha producido el traslado de los juzgados de la capital a la ciudad judicial. Por lo tanto, retiraría el apartado que se refiere a L'Hospitalet.

Lo que no ha perdido actualidad son los problemas que se contienen en la exposición de motivos de la propuesta de resolución y que dan lugar a la misma. En su día, y como prueba piloto, se inicia en la ciudad judicial la creación del servicio común procesal general, relacionado con los juzgados de L'Hospitalet, e igualmente se ponen en marcha, pues, las instalaciones de la ciudad judicial parcialmente –de algún edificio de la Ciudad de la Justicia.

Hemos de decir que hasta ahora el fracaso es absoluto. Y el fracaso es absoluto no porque lo diga nuestro grupo parlamentario porque quiere incidir y hacer de oposición; no, no, sino porque lo están diciendo los propios jueces. En concreto, la Junta de Jueces del Partido de L'Hospitalet de Llobregat en febrero de 2008 ya valora la instalación en la Ciudad de la Justicia de los distintos partidos y observa una serie de deficiencias enormes. Considera que hay falta de correspondencia entre la disposición física de los juzgados y la estructura organizativa vigente; la concentración de todos los juzgados de primera instancia en una sola planta la han calificado de «hacinamiento»; así mismo, consideran que se ha creado un seudoserivicio llamado «ámbito de ejecución», que no existe ni formal ni jurídicamente; inexistencia de dependencias debidamente separadas para el archivo de cada órgano judicial; imposibilidad física del traslado de detenidos del Juzgado de Violencia Doméstica; única entrada común al edificio por el arco de seguridad para todas las personas –jueces, funcionarios, ciudadanos en general–; disposición inadecuada de los puestos de trabajo del personal funcionario para la realización de las funciones y tareas encomendadas; imposibilidad de atender a las personas y practicar diligencias exclusivamente a través de mostradores en los juzgados de instrucción; carencia de plazas de parking para los usuarios en el propio edificio o en las proximidades. Esta panoplia de irregularidades o de deficiencias podemos decir que casi en su totalidad, al día de hoy, casi seis meses después... –no, seis meses justos después–, estamos con las mismas circunstancias.

De ahí que entendamos que procede... –aparte de suspender el traslado de los juzgados de Barcelona en tanto que no se acondicionen y no quede garantizada la experiencia piloto del servicio como un proceso general que, por cierto, está siendo un auténtico fracaso, tal co-

mo se está desarrollando en estos momentos en el juzgado de L'Hospitalet, según han puesto de manifiesto los distintos sindicatos de trabajadores de la Administración de justicia–, entendemos que el Gobierno, a través de la *conselleria* de Justicia, tiene que adoptar las medidas necesarias para paliar estas graves deficiencias como consecuencia del cambio de sede judicial, para que cuando se trasladen los juzgados de Barcelona no se produzca un verdadero colapso, que sería sin duda muy perjudicial para el funcionamiento de la ya deteriorada Administración de justicia en Cataluña.

Muchas gracias, señor presidente.

El vicepresidente

Gràcies, diputat. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la senyora Núria de Gispert.

La Sra. De Gispert i Català

Moltes gràcies, senyor president. És per donar recolzament en aquesta proposta, malgrat que, senyor Domingo, vostè en tota l'exposició de motius parla només de l'entrada en funcionament dels jutjats de l'Hospitalet dins de la Ciutat Judicial, perquè m'imagino que la seva proposta va estar feta el mes de febrer, just quan va haver-hi, doncs, el gran col·lapse a l'hora d'aquest trasllat.

Però com que la part dispositiva no aclareix si és l'Hospitalet, sinó que parla concretament de «suspender el traslado de los juzgados a las nuevas dependencias de la Ciudad Judicial», nosaltres hi donarem suport perquè tot el que diu és cert. No fa sis mesos, ja en fa vuit. De fet, a finals del 2007 el trasllat a la Ciutat de la Justicia de Barcelona i l'Hospitalet hauria d'haver estat sencer. No hi ha res de tot això, no hi ha cap programació, no hi ha cap calendari. Això no només ho deia la jutgessa degana –que fa sis mesos va canviar i ara tenim un nou jutge degà–, sinó que ho diu també el jutge degà, i que les converses i la relació entre els jutges de Barcelona i el Departament de Justicia són pràcticament nul·les o han estat pràcticament nul·les, ja des de l'època del conseller Vallès fins ara.

El trasllat a la Ciutat de la Justicia realment és un tema molt complicat, molt complex, i sembla que o bé hi hagi desídia o bé hi hagi incompetència. El cas és que no es fa, no se sap quan es farà i sobretot el que és pitjor és que tots els jutges estan molt preocupats perquè, si es fa de la mateixa manera que es va fer el de l'Hospitalet, serà un veritable fracàs.

Per tant, donarem suport a la seva proposta.

El vicepresidente

Gràcies, diputada. Té la paraula, en nom dels grups que donen suport al Govern, la senyora Agnès Pardell.

La Sra. Pardell Veà

Gràcies, president. Bé, jo voldria recordar que la proposta de resolució tracta «sobre el trasllat i la reorganització dels jutjats de l'Hospitalet de Llobregat» –entre

parèntesis— «(Barcelonès)». I, per tant, el que crec és que a última hora s'hi ha introduït el trasllat dels jutjats de Barcelona.

Però davant d'aquests canvis jo crec que ens hem de situar i posar-nos en el sentit en què es va fer la proposta de resolució, i hi havia en ella dos punts. El primer d'ells, que ha dit el mateix diputat que ha presentat aquesta proposta de resolució que en aquest moment ja no té cap sentit, perquè es parlava en ell de suspendre els trasllats dels jutjats, cosa, eh?... , que en aquest moment ja s'han fet els trasllats. I el segon punt era «adoptar les mesures necessàries per a pal·liar les greus deficiències detectades com a conseqüència del canvi dels jutjats de l'Hospitalet».

Per tant, en cap cas parlarem del trasllat dels jutjats de Barcelona, perquè això ja va ser motiu, si no ho recordo malament, d'una altra proposta de resolució que es va plantejar en l'anterior comissió. I si, en tot cas, estan interessats per conèixer com es faran els trasllats dels jutjats de Barcelona, poden i estan en el seu dret de presentar una nova proposta de resolució.

Centrant-nos, doncs, en aquesta presentada, els grups que donen suport al Govern hi votaran en contra. Hi votaran en contra perquè entenem que ja s'han posat les mesures per tal de fer el corresponent trasllat i garantir que el seu funcionament sigui el més correcte possible, tenint en compte la dimensió que suposa el canvi. Es va començar ja a tractar sobre els canvis introduïts i les seves mesures el mes de gener de l'any 2007, i des del mes de gener de l'any 2007 s'han anat prenent tota una sèrie d'actuacions per tal de fer aquest canvi el més sostenible possible.

Parla en la seva intervenció el diputat d'un acord de la Junta de Jutges del Partit Judicial de l'Hospitalet de l'any passat i parla també d'un acord de la junta de jutges d'aquest any —del 8 de febrer d'aquest any—, en el qual posaven de manifest les disfuncions detectades. En aquest sentit hem de dir que la consellera de Justícia, a la vista del contingut de l'acord de la sala de govern de 12 de febrer del 2008 ja va respondre a la presidenta del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya mitjançant un escrit de data 19 de febrer del 2008. I en aquest escrit ja s'abordava i es donava resposta a cada una de les peticions de la junta de jutges, i ja es plantejava en aquest escrit quines eren les solucions que es durien a terme; entre aquestes hi havia la distribució dels funcionaris dels jutjats de primera instància a la planta cinquena de l'edifici, la nova distribució dels espais i sales multiús, els accessos que es durien a terme per al personal, l'atribució de l'ús de places d'aparcament i ubicació i protocol de seguretat per al Jutjat de Violència sobre la Dona, etcètera.

Per tant, la consellera el que va fer és ja agrair el suport de la sala respecte a totes les propostes que els havia fet per al bon funcionament i, a partir d'aquí, s'han continuat fent reunions amb la Direcció General de Modernització de l'Administració de Justícia i amb altres unitats, com és la Secretaria de Relacions amb l'Administració de Justícia, per tal de poder implantar el nou model d'oficina judicial, de poder també dur a terme el programa d'implantació de l'oficina judicial, els equips de gestió,

diguéssim, que s'han de fer càrrec de tot això; s'han realitzat reunions amb tots els implicats i entenem, per tant, que s'ha donat veu a tots aquells operadors jurídics que tenien qüestions a plantejar i s'ha intentat dur a terme el trasllat en les millors condicions possibles.

Per totes aquestes raons, per totes les actuacions dutes a terme i per totes aquelles actuacions que en aquest moment encara s'estan realitzant, els grups que donem suport al Govern votarem en contra d'aquesta proposta de resolució.

Gràcies, president.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la senyora Montserrat Nebrera.

La Sra. Nebrera González

Gràcies, senyor president. Señor Domingo, nosotros sí daremos apoyo a la propuesta de resolución que han planteado, sea referida a L'Hospitalet de Llobregat, sea referida al resto de los juzgados de Barcelona.

Porque la situación en la que se encuentra la *conselleria* es la siguiente: nadie niega la buena voluntad de la *consellera*, nadie niega que se haya reunido con todo tipo de colectivos, nadie niega que se hayan realizado mil y una gestiones para saber qué hacer. Pero mientras no se sepa qué oficina judicial se quiere poner en marcha es muy difícil que se pueda implementar ninguna oficina judicial. Y de eso depende el resto, probablemente excepto lo de la ventanilla, el arco de entrada y los aparcamientos. Depende todo, porque no existe un modelo en la *conselleria*, porque no se sabe cuál tomar. Y mientras no se sepa cuál tomar, señor Domingo, la primera, habrá pasado de moda; la segunda, sea referida a uno, a otro, a todos los juzgados que hay en Cataluña..., en la Ciudad Judicial, de lo que podemos hablar, más que de una ciudad y una resolución de un problema..., lo que tenemos ahora mismo es la creación de un problema nuevo. Tenían que habérselo pensado antes de trasladarlo; no lo han hecho y ahora nos encontramos con la queja constante y reiterada por parte de todos los aplicadores judiciales, sean los aplicadores particulares, sean los públicos.

Por tanto, nuestro apoyo a la propuesta de resolución, señor Domingo, lo tiene asegurado.

El vicepresident

Gràcies, diputada. (*El Sr. Domingo Domingo demana per parlar.*) Sí, senyor Domingo...?

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Por contradicciones con lo que ha formulado en estos momentos. Lo digo por una razón...

El vicepresident

Trenta segons.

El Sr. Domingo Domingo

...porque es que no se ha entendido la propuesta de resolución. Señora Agnès Pardell, evidentemente no ha leído la primera parte de la exposición de motivos de la propuesta de resolución; en ella queda, concretamente..., que se está planteando el traslado y la creación del servicio común procesal general del juzgado de L'Hospitalet como un proyecto, como un experimento, por decirlo de alguna manera, para trasladar con posterioridad los juzgados de Barcelona a la Ciudad Judicial.

De ahí que nuestra propuesta no se refiere exclusivamente a la reorganización de los juzgados de L'Hospitalet, que también: otra cosa es que el título de la propuesta, que ya sabe usted que lo dan los servicios de la cámara y no los grupos parlamentarios, haya considerado que solamente se estaba refiriendo a los juzgados de L'Hospitalet. No, no, el ámbito es mayor. Se ha situado temporalmente de forma adecuada la propuesta –es decir, no abarca el traslado de L'Hospitalet–, pero la sustancia queda plenamente vigente.

El servicio común procesal, como bien ha dicho la señora Nebrera, pendiente de una mayor concreción de la oficina judicial, que a lo mejor exige también una reforma de las leyes procesales de este país, y a lo mejor esa es la razón por la que no hay oficina judicial, puesto que la Ley orgánica del poder judicial no ha dejado y no ha concretado correctamente como se hará la oficina judicial... Y los experimentos..., en este caso el experimento del servicio común procesal, que está haciendo la *consejería* de Justicia, pues no está dando el resultado posible. Y buena prueba de ello es que le invito a escuchar...

El vicepresidente

Senyor Domingo, senyor Domingo...

El Sr. Domingo Domingo

Termino. Le invito a escuchar a todo el personal que presta su trabajo o que presta servicio en estos momentos en el juzgado de L'Hospitalet, para que vea la experiencia y su valoración del mismo.

El vicepresidente

Procedim a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, queda rebutjada aquesta proposta per 10 vots a favor i 12 en contra.

Proposta de resolució

sobre la creació d'un jutjat especialitzat en violència masclista al partit judicial de Reus (tram. 250-00853/08) (retirada)

El següent punt de l'ordre del dia és la Proposta de resolució sobre la creació d'un jutjat especialitzat en violència masclista al partit judicial de Reus. Té la pa-

raula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la senyora Meritxell Ruiz.

La Sra. Ruiz i Isern

Gràcies, senyor president. En primer lloc, lamentem el retard amb què arriba aquesta proposta de resolució en aquesta comissió, perquè l'exposició de motius ja diu que la situació en què es troba el Jutjat d'Instrucció número 4 de Reus és de col·lapse total amb relació als casos de violència domèstica. Només recordem que hi ha hagut un augment l'últim any del 20 per cent –del 20,8 per cent– d'aquests casos.

La proposta de resolució demanava que el Govern de la Generalitat demanés a Madrid que la creació d'aquest jutjat es fes durant el primer semestre de l'any present. No hi podran votar en contra, aquesta vegada, d'aquesta proposta de resolució, perquè la retirarem, però sí dir-los que és que ja ho han fet amb la seva actuació, perquè el Govern ha sigut incapaç de demanar a Madrid que la creació d'aquest jutjat es fes el primer trimestre del 2008; això es retardarà fins a final d'any. Per tant, estem allargant una situació de col·lapse a Reus, en què tothom ho demana de fa temps, ja que tothom ho critica.

Per tant, dir-los que no hi podran votar en contra; ja ho han fet. I *gràcies*, des de Reus, per l'interès d'aquest Govern a solucionar aquest problema.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Té la paraula, en nom dels grups que donen suport al Govern... La proposta ha estat retirada, però... (*El Sr. Milà i Solsona demana per parlar.*) Sí? El senyor Salvador Milà...

El Sr. Milà i Solsona

Senyor president, una cosa és retirar la proposta i l'altra és fer unes afirmacions que alludeixen directament...

El vicepresident

Té la paraula, senyor Salvador Milà.

El Sr. Milà i Solsona

Era, simplement, no per estendre's, però per dir-li que és inadmissible el que s'ha plantejat. La programació dels jutjats es va demanar –i entre ells el de la violència domèstica a Reus– per a enguany, per part del Govern de la Generalitat. I vostè sap perfectament, senyora diputada, que ni a Reus ni enlloc de Catalunya –ni a Barcelona ni enlloc– al jutjat no hi pot fer res la Generalitat perquè el Ministeri de Justícia hi implementi els mitjans abans del calendari que té establert. Que ens agradaria que fos abans? Sí. Però nosaltres no hem votat en contra que hi hagi com abans millor un jutjat. Hem votat a favor i hem fet les gestions oportunes perquè aquest jutjat hi sigui, i el Ministeri de Justícia l'obrirà abans de final d'any. No està en les nostres mans haver-ho fet abans.

Gràcies.

El vicepresident

La resta de grups volen intervenir? (*Pausa. La Sra. Ruiz i Isern demana per parlar.*) No? La senyora Meritxell Ruiz té la paraula, trenta segons.

La Sra. Ruiz i Isern

Sí, sí, per al·lusions, gràcies. No li neguem que s'hagi sol·licitat –és veritat–, però el que havia d'haver fet la Generalitat és sol·licitar-ho per al primer semestre. Clar que es farà, el BOE ja ho publica: a final d'any. L'únic que li demanàvem és que això s'avancés, i això sí que ho pot fer la Generalitat.

El vicepresident

Gràcies. Doncs, queda retirada aquesta proposta.

Propostes de resolució

acumulades relatives a l'increment del nombre d'efectius dels Mossos d'Esquadra al Gironès, al Baix Penedès i al Baix Empordà (tram. 250-00857/08, 250-00858/08 i 250-00875/08)

Ara acumulem els tres punts que havíem dit a l'inici, el 8 el 9 i el 10. I, per tant, per fer la proposta té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la senyora Elena Ribera.

La Sra. Ribera i Garijo

Gràcies, senyor president. Aquestes tres propostes acumulades que demanen més efectius de mossos d'esquadra a les comarques del Gironès, al Baix Penedès i al Baix Empordà responen als mateixos dèficits d'efectius que hem exposat reiteradament demanant aquest compliment.

Abans els deia, quan parlàvem de l'Alta Ribagorça, que el senyor Saura ja reconeix aquesta mancança a quinze dies de l'1 de novembre, festivitat de Tots Sants. És evident que les dades que va donant el departament en base a enquestes que es fan des del mateix departament avalen que no fa falta córrer en aquest tema d'incrementar els efectius. Bé, una cosa és que no es corri, una altra cosa és que no es pugui o que no se'n sàpiga.

El mateix senyor Saura, en declaracions al *Diari de Girona* d'aquest diumenge, parlant de les necessitats de Girona deia: «Les últimes operacions han fet disminuir la prostitució a les carreteres gironines.» Ahir... (*veus de fons*), titular oportú, també, que desmenteix aquestes paraules del conseller i respon amb uns fets que passen a les carreteres de Girona: tiroteigs entre prostitutes, guerres entre bandes de proxenetes, manca d'efectius, en definitiva, que el mateix conseller en la mateixa entrevista confirma. Diu: «Fins a l'1 de novembre vinent no estarà el desplegament i, per tant..., implica dèficits de mossos d'esquadra i problemes d'inestabilitat laboral en el territori.» Això ho diu el conseller Saura. I vostès ens hi voten en contra? Potser és que no parlen amb el conseller Saura. També reconeix que s'ha detectat increment en robatoris de cotxes i habitatges, però no en

els *butrons* a empreses. Bé, *butrons* a empreses continuen passant, segrestos de ciutadans en el propi vehicle també, increments en robatoris de cotxes i habitatges... Bé, tot això és prou preocupant.

Dades, a Girona en concret. Però aquestes dades són extrapolables perfectament a unes altres comarques, no per les que no tenim..., concretes, per part del departament, del nombre d'efectius que manquen o que es traslladen, perquè sempre utilitzen l'evasiva per resposta..., però sí pel nombre de places que treuen a concurs, arribem a una deducció lògica i clara. A Girona està previst que vint-i-tres agents deixin la demarcació i està previst que en vinguin nou; això és una diferència prou evident en contra del nombre d'efectius que existeixen. Una altra dada. Cada dia hi ha una excedència d'un agent; si comptem, ho anem multiplicant pels anys, en tres anys ja s'han polit tota una promoció de mil i escaig mossos d'esquadra.

Bé, tot això és preocupant. És preocupant perquè, encara que l'autorització d'un nombre i un càlcul global de mossos d'esquadra ha de venir d'un conveni i un acord amb Madrid, aquest acord no es produeix perquè no es reclama. A Madrid és evident –al Govern estatal– que li costa molt –i és evident amb l'Estatut i amb el finançament– de donar recursos, els que ens corresponen, a Catalunya. Bé, però si el Govern català, que està format per tres partits –i no crec que sigui una ofensa dir-ne «tripartit 2», però si ho és ho lamento, no era la meua intenció–, tres partits agermanats que governen a Catalunya..., aquests tres partits no demanen a Madrid els recursos i no utilitzen la força que tenen, legítima, de les urnes, doncs, tindrem manca d'efectius, tindrem manca de moltes coses, perquè lo que hi ha és una manca d'acció política claríssima. Falten recursos i falta voluntat per a solucionar-ho.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Té la paraula, en nom dels grups que donen suport al Govern, la senyora Patrícia Gomà.

La Sra. Gomà i Pons

Gràcies, president. Bé, en primer lloc, en al·lusió a la terminologia sobre el Govern de la Generalitat que utilitza la senyora Ribera, crec que hem de ser respectuosos amb la denominació «Govern de la Generalitat». Quan altres formacions polítiques ocupaven aquest Govern de la Generalitat també eren una federació, dos partits, i ningú parlava del «bipartit», sinó del Govern de la Generalitat. (*Remor de veus.*) Per tant, siguem al màxim curosos i respectuosos amb la institució, que és el Govern de la Generalitat.

A banda d'això... (*Persisteix la remor de veus.*)

El vicepresident

Si us plau, no fem el debat aquest bilateral, d'aquesta forma. A més, estem tenint un debat que a mi em sembla –de terminologia– que ja fa dues propostes..., en les quals parlem del mateix. Per tant, si us plau, aquest tema jo crec que queda ben clar: és el Govern de Ca-

talunya. Endavant i... (*Remor de veus.*) Escolti'm, és... Continui, si us plau. (*Persisteix la remor de veus.*)

La Sra. Gomà i Pons

A banda de la problemàtica terminològica, entrant en el que són les propostes de resolució, tornem-hi que no ha estat res, senyora Ribera. No acceptarem les seves propostes de resolució, perquè imagini's per un moment la irresponsabilitat en què incorreria el Govern si en cada una de les comissions de seguretat acceptés les seves propostes de resolució. Resulta que hauríem traslladat mossos..., seria un turisme continu per part dels mossos; traslladaríem mossos de comarca a comarca cada setmana: ara cap aquí, ara cap allà, ara cap aquí. Hi ha els que hi ha. (*Remor de veus.*)

I posem en valor el mateix Cos de Mossos d'Esquadra, que l'està desvalorant. El Cos de Mossos d'Esquadra requereix passar un procés de selecció i formació prou complex, perquè és molt important: són els policies del país. I, per tant, requereix un temps, aquest procés de selecció i formació. I cada mes no podem anar a reclutar per anunciar a *La Vanguardia* policies per a Catalunya. Escolti, seriositat i responsabilitat, perquè vostès han gestionat això i saben de què estan parlant –i saben de què estan parlant.

Per tant, miri, jo suposo que el treball dins de cada grup parlamentari se'l resolen i se l'organitzen com volen, i no els diré com se l'han d'organitzar, com és obvi, perquè cadascú té autonomia per fer el que li sembli. Però és que la plantilla que tenen en l'ordinador de Convergència respecte d'aquesta proposta de resolució, que només van canviant comarca per comarca, doncs, no ho sé, si és que vostès s'han proposat treballar per objectius, tenen primes de productivitat, però és que la qüestió és l'eficiència: no la quantitat, sinó la qualitat. (*Veus de fons.*) Treballem per ser eficients i en favor dels interessos del país, no coses que saben que no prosperaran, perquè no tenen cap mena de credibilitat ni de solvència.

I l'expressió «s'han polit una promoció de mossos d'esquadra», perdoni que li ho digui, senyora Ribera, no l'acabo d'enquadrar, no acabo d'entendre a què es refereixen quan diu «ens hem polit una promoció, un miler de mossos d'esquadra». Potser m'ho hauria d'aclarir.

En tot cas... (*Remor de veus.*) No, em demanen que no... (*Veus de fons.*) En tot cas, avui he estat atent i de totes les propostes de resolució presentades sobre aquest tema ha retirat la que feia referència a la Conca de Barberà, perquè, com ja sabem, en aquesta maquinària de producció de propostes de resolució, doncs, se'ls devia tornar a colar una proposta de resolució que demanava en una comarca més efectius, quan encara, efectivament, no n'hi ha cap, perquè encara no s'ha desplegat en aquella comarca..., el desplegament dels Mossos d'Esquadra.

Per tant, jo li recomano que treballi amb eficiència i es deixi de primes de productivitat.

Gràcies.

(*Persisteix la remor de veus.*)

El vicepresident

Gràcies, diputada. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la senyora Montserrat Nebrera. Si us plau, una mica de silenci perquè la comissió pugui avançar amb normalitat.

La Sra. Nebrera González

Gràcies, senyor president. Com sigui que les paraules de la senyora Gomà en nom dels grups que donen suport al Govern descriuen per si mateixes quin és el posicionament no solament del Govern..., sinó l'estupefacció que pot produir en la ciutadania l'argumentació que donen, no direm res més. Hem quedat sense paraules. Espero que els fets en el Govern siguin més que les paraules.

I donarem suport a les propostes de resolució.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Té la paraula, en nom del Grup Mixt, el senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. La verdad, que el concepto de productividad a este grupo parlamentario le es muy grato. Y, en todo caso, indicar exclusivamente que daremos apoyo a la propuesta de resolución propuesta por el Grup de Convergència i Unió.

El vicepresident

Gràcies, diputat.

Doncs, procedim a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs, queda rebutjada aquesta proposta per 10 vots a favor i 12 en contra.

Proposta de resolució

sobre la creació d'un jutjat mercantil al partit judicial de Terrassa (Vallès Occidental) (tram. 250-00880/08)

El següent punt de l'ordre del dia és el punt 11, la Proposta de resolució sobre la creació d'un jutjat mercantil al partit judicial de Terrassa. Té la paraula, per defensar-la, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la senyora Montserrat Nebrera.

La Sra. Nebrera González

Gràcies, senyor president. Bé, com sigui que aquesta proposta de resolució va ser feta ja fa uns quants mesos, no es titllarà d'oportunista i de relacionada amb la crisi econòmica i amb el conjunt d'empreses que estan presentant concursos a les diverses parts del territori de Catalunya que s'hagi demanat la creació d'aquest jutjat mercantil. Té a veure fonamentalment amb una argumentació jurídica que s'ha fet..., estesa en el conjunt del

territori de l'Estat i que en l'àmbit de Catalunya també ha tingut la seva pròpia justificació, feta fins i tot per part de la mateixa consellera quan ha dit que aquestes demarcacions judicials, i en concret els jutjats mercantils, haurien de tenir més tipus de suport i més recursos dels que fins ara tenen.

En el cas de la població de Terrassa, a més –que se sap que és una població que creix d'una manera gairebé exponencial; que té, a més, un teixit que afortunadament encara podem dir que és un teixit industrial, tot i que minva de mica en mica en el conjunt del territori de Catalunya–, la necessitat d'aquest jutjat és absolutament imperiosa. S'ha demanat més d'una vegada i més de dues, ha estat sempre negat per part dels grups que donen suport al Govern. I la raó de tornar a proposar-la és la mateixa pressió que fan els aplicadors jurídics en l'àmbit de Terrassa i el que creiem, que ha de ser entesa com una necessitat objectiva que així es faci.

Per tant, la nostra proposta de resolució és que es realitzin les gestions necessàries davant del Ministeri de Justícia, ja que aquesta és una competència que té el Govern central, per tal que el partit judicial de Terrassa pugui comptar amb un jutjat mercantil al llarg d'aquest any. I si no és aquest any, el que ve, però que en tot cas els grups que donen suport al Govern ens recolzin en aquesta proposta.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la senyora Núria de Gispert.

La Sra. De Gispert i Català

Moltes gràcies, senyor president. El nostre posicionament és favorable a la creació d'un nou jutjat mercantil al partit judicial de Terrassa. Ja ho vam dir en una altra comissió, en la qual també des del Grup Parlamentari de Convergència i Unió es demanava.

Però dir-li, a la senyora Nebrera, que ni al 2008 ni al 2009, perquè la programació del 2009 ara ja la tenim –la comissió passada no, només la tenien els grups que donen suport al Govern, però ara ja la tenim; ràpidament ens l'han enviat– i no hi surt cap jutjat en el territori.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Té la paraula, en nom dels grups que donen suport al Govern, el senyor Miquel Àngel Estradé.

El Sr. Estradé i Palau

Moltes gràcies, senyor president. La insistència de la senyora Nebrera certament és remarcable.

Però, és clar, ha de ser conscient el Grup Parlamentari del Partit Popular que en aquest moment està prevista l'actuació de dos jutjats mercantils més, el número 7 i el número 8, i a més de forma immediata o a molt curt termini. Per tant, quan entrin en funcionament aquests dos jutjats mercantils –que també, evidentment, prestaran servei a Terrassa i a la seua zona d'influència i

ajudaran que tota la litigiositat mercantil que genera aquesta zona, doncs, tingui una resposta judicial més ràpida, més eficient i millor– podem fer una avaluació de fins a quin punt és necessari crear nous jutjats o no. Per tant, entenem que si als sis existents en sumem dos més ampliïem notablement aquest àmbit de la jurisdicció..., del món judicial català.

Ara bé, una altra qüestió, en tot cas, seria si és convenient crear només un jutjat mercantil, o crear un jutjat mercantil només per a donar servei a Terrassa; aquesta seria una altra qüestió. També ho podria reclamar Sabadell, ho podria reclamar Manresa, independentment que siguin caps de partit judicial o no. És a dir, hi hauria... Evidentment que ho podrien reclamar. Ara bé, aquí hem d'apostar..., o hem de decidir quin model volem: si un model de partits judicials amb un sol, únic, jutjat mercantil, o bé preferim que n'hi hagi uns quants que puguin especialitzar-se i donar un bon servei, i que puguin complementar-se i fer treball d'equip, i concentrats a Barcelona.

Perquè, ja que vostè parla tant dels aplicadors jurídics, si tenim en compte que entre Terrassa i Barcelona no és que hi hagi una gran distància i que hi ha un bon servei de transport públic –per tant, no podem parlar pas de grans distàncies ni de grans desplaçaments–, hauríem de tenir en compte també segurament on resideixen aquests aplicadors jurídics. És a dir, les empreses són radicades a Terrassa, però els advocats o els proveïdors o els clients o els dirigents d'aquestes empreses podríem veure on viuen i realment quins desplaçaments han de fer. Per tant, és una qüestió molt discutible, aquesta, i em penso que no es pot abordar, diríem, amb la simplicitat que ho fan vostès.

Per tant, nosaltres entenem que l'entrada en servei d'aquests dos nous jutjats donarà resposta a les necessitats del teixit empresarial i comercial de Sabadell. I, en tot cas, aquesta altra qüestió que vostè planteja també, i que hi va lligada, doncs, s'hauria d'abordar amb una altra proposta de resolució i tenint en compte altres factors i aportant unes dades que vostè no aporta.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Té la paraula, en nom del Grup Mixt, el senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. En primer lugar, una serie de datos que a lo mejor, ya que se nos están pidiendo –o se piden a la representante del Grupo Popular–, yo creo que es conveniente que al menos se sepan en esta comisión, para adoptar la decisión y pedirles reflexión sobre su voto cuando todavía están a tiempo. He de decirles que ahora mismo los juzgados de lo mercantil en Barcelona están doblando el ratio normal. Tienen trescientos cincuenta asuntos de media –eso es lo que fija el Consejo General del Poder Judicial como media– y ahora mismo están en setecientos.

Efectivamente, se van a crear dos nuevos juzgados, el 7 y el 8, que entrarán en funcionamiento, si nada lo re-

media, en diciembre de este año. Eso ya es reconocido por los propios jueces de lo mercantil que no solucionará el problema, puesto que ya son insuficientes en estos momentos ocho juzgados de lo mercantil en Barcelona, dado el volumen de trabajo que tienen estos juzgados, y, por desgracia, el que tendrán. Y le daré unos datos. El año pasado entraron en el primer semestre 174 procedimientos concursales; este año, y cuando todavía no había acuciado la crisis con la mordida..., con la que se aventura, ya están en 486 procedimientos concursales en el primer trimestre. Es decir..., por cierto, les recuerdo que en la planificación de la *conselleria* no se incluyó la necesidad de incorporar dos juzgados de lo mercantil y que fue el propio Ministerio de Justicia el que los incorporó, puesto que no se consideraron prioritarios.

Por ello, y atendiendo al principio de proximidad, al que tantas veces se refieren en estas comisiones y en otras, entendemos que el hecho de que se residencie en el Vallés un juzgado de lo mercantil atendiendo al volumen empresarial que tiene esta comarca, o las dos comarcas del Vallés y el área a que afectaría –que también, sin duda, afectará al Bages y a otros juzgados–, no sería nada descabellado desplazar..., igual que hay juzgados de lo social en Sabadell y Tarrasa, pues que también hubiera un juzgado de lo mercantil.

Pero, en todo caso, si no lo quieren hacer en Tarrasa, no lo hagan, pero hagan algunos más, propongan algunos más, porque en estos momentos están señalándose juicios con ocho meses en los juzgados de lo concursal y están absolutamente colapsados. No lo decimos nosotros, lo dicen los propios jueces.

Muchas gracias.

(*La Sra. Nebrera González demana per parlar.*)

El vicepresident

Sí, diputada...

La Sra. Nebrera González

Trenta segons, per una contradicció en el que...

El vicepresident

Trenta segons.

La Sra. Nebrera González

...ha dit el senyor Estradé. Les dades a què alludia probablement són les que s'incorporen en l'argumentació d'aquesta proposta de resolució. Una comissió de justícia del Congrés dels Diputats, l'any 2005, va aprovar..., solament en contra el Grup Socialista ho va fer; la resta van dir que com a mínim hi hauria un jutjat mercantil a cada partit judicial de més de mil habitants.

Per tant, el que ens plantejem és: els tres partits... (*Veus de fons.*) Perdó, cent mil. Els tres partits que donen suport al Govern actuaran conjuntament contra el Partit Socialista? Solament hi actuaran Esquerra Republicana i Iniciativa i es quedarà el PSC amb el Partit Socialista? O tots tres el que faran serà complir la llei i, en aquest cas, les resolucions del Congrés dels Diputats?

Aquesta és la pregunta i suposo que la resposta vindrà a la votació.

(*Remor de veus.*)

El vicepresident

Senyora diputada... (*El Sr. Estradé i Palau demana per parlar.*) Té la paraula el senyor Miquel Àngel Estradé.

El Sr. Estradé i Palau

Sí, a veure, per contradiccions amb el senyor Domingo i amb la senyora Nebrera. Primera, la planificació judicial no es pot fer en funció de moments puntuals de crisi. S'han d'agafar mitjanes, això ho sap tothom. Perquè, és clar, si no, aniríem creant jutjats, eh?, segons les circumstàncies de cada moment. Llavors, hem de ser una mica més seriosos i hem d'agafar mitjanes. I, per tant, li ho repeteixo: quan entrin en funcionament aquest dos nous jutjats i vegem el volum de treball que poden assumir, doncs, llavors farem les corresponents divisions i podrem prendre noves decisions de cara a la planificació futura.

I, després, senyora Nebrera, si aquí ens poséssim a parlar de votacions que s'han fet al parlament espanyol i les contrastéssim amb votacions que s'han fet al Parlament català, la tirallonga de votacions en què hi ha contradiccions entre el que vostès voten aquí i el que voten allà seria infinita.

I, per tant, deixi'm dir-li una cosa: en tot cas, els grups parlamentaris que donem suport al Govern no ens sentim condicionats per altres votacions que s'hagin pogut fer al parlament de Madrid i en unes altres circumstàncies i en unes altres dates. Per tant, en aquest sentit, eh?, hi haurà una unitat entre els tres partits que donem suport al Govern, perquè votem des d'aquí d'acord amb les circumstàncies, doncs, d'aquí, i fent una valoració que ens correspon fer-la als grups parlamentaris representats al Parlament de Catalunya.

El vicepresident

Gràcies, diputat.

Procedim a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, queda rebutjada aquesta proposta de resolució per 10 vots a favor, 12 en contra i 0 abstencions.

Proposta de resolució

sobre la construcció d'un centre de menors a Tarragona (tram. 250-00904/08)

El següent punt de l'ordre del dia és la Proposta de resolució sobre la construcció d'un centre de menors a Tarragona. Té la paraula, per formular-la, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la senyora Montserrat Nebrera.

La Sra. Nebrera González

Gràcies, senyor president. Bé, aquesta és una proposta de resolució que és determinada per una demanda en el territori, en concret a Tarragona, respecte del que s'ha transformat en un problema en general per a la societat catalana i que segurament hauríem d'abordar amb molta responsabilitat i amb una certa comunió d'idees, que és el problema de la violència juvenil. Cada cop la gent jove amb menor edat es transforma en delinqüent potencial per entorns desestructurats o sense aquests entorns desestructurats i, en última instància, el que acaba rebent és tota aquella gent que no delinqueix, siguin joves o siguin més grans.

Aquesta és la raó per la qual s'ha d'assumir com una responsabilitat social que les persones que es troben en aquesta circumstància, sigui per la raó que sigui, es rehabilitin, però també compleixin allò que des d'algun punt de vista hem d'entendre com la conseqüència jurídica negativa pels seus actes.

D'acord amb la Llei del menor de l'any 2000, aquesta situació hauria d'estar palesada en el conjunt d'actuacions que en el conjunt dels governs autonòmics s'haurien de dur a terme i, en concret, per al cas de Catalunya, el Govern de la Generalitat hauria d'haver actuat amb una mica més de diligència pel que fa a aquests centres de menors, tot i que som conscients..., i acceptem la voluntat de la conselleria d'actuar en aquest sentit i de millorar les condicions d'aquests centres.

Sabem que els centres tancats no són precisament una qüestió positiva o entesa com a positiva, perquè entenem que les persones d'aquesta edat, i d'aquesta «temprana» edat, tancades en un centre resulten com a mínim..., de responsabilitat social global. Però entenem que la llei s'ha de complir i que les persones que han de complir aquestes penes, les han de complir –o aquestes mesures, en qualsevol cas–, i, en última instància, que és la societat general la que es beneficia de l'última rehabilitació que es pugui fer en aquests centres, quan aquests centres compleixin les condicions adequades.

Per tal raó es va demanar aquesta proposta de resolució i el fet que es construeixi un centre tancat de menors a la província de Tarragona, que pugui permetre complir les mesures de seguretat establertes en les sentències i la funció de rehabilitació, que ha de ser-hi sempre, en qualsevol pena, en el nostre ordenament jurídic.

Res més. Gràcies, senyor president.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la senyora Núria de Gispert.

La Sra. De Gispert i Català

Moltes gràcies, senyor president. Per donar el nostre vot favorable a la proposta de resolució del Grup Parlamentari del Partit Popular, ja que realment des de la Llei 5/2000, de responsabilitat penal del menor, el nombre de menors que han de ser atesos en centres tancats o semioberts s'ha incrementat. Hi han places que es van

crear noves en l'únic centre tancat de Catalunya, que és el centre de L'Alzina, a Palau de Plegamans, però després de cinc anys de Govern tripartit o de Govern d'entesa, doncs, és necessari que hi hagi un nou centre de menors tancat.

Per tant, hi donem suport, ja que hi han molts menors de les comarques de Tarragona i alguns de les comarques de Lleida que haurien de complir la seva mesura de seguretat en un centre més proper a la família.

El vicepresident

Gràcies, diputada. En nom dels grups que donen suport al Govern, té la paraula la senyora Agnès Pardell.

La Sra. Pardell Veà

Gràcies, president. Els grups que donem suport al Govern compartim la preocupació que hi ha al voltant de la violència juvenil, encara que considerem que no s'ha de magnificar aquesta, i no donarem a la proposta de resolució presentada tenint en compte que allò que demanen ja s'està duent a terme en aquest moment.

Hem de recordar respecte d'això totes les actuacions que realitza el Departament de Justícia des de l'any 2004, la qual cosa indica la importància que li dona a aquesta problemàtica i les solucions que hi posa de la seva part. Recordem que el Departament de Justícia, l'any 2004, va posar en funcionament el Pla director de justícia juvenil amb una finalitat molt concreta, que era millorar la dotació de recursos humans, les instal·lacions, l'augment de places d'internament a programes d'intervenció, etcètera. Fruit justament de la posada en funcionament d'aquest pla director, hem de dir que s'ha dut a terme la construcció i posada en funcionament del centre educatiu Can Llupià a la ciutat de Barcelona, el mes d'abril del 2007; s'ha posat en funcionament una unitat terapèutica a Tíllers, de 12 places, per a l'atenció de menors i joves internats amb problemàtiques de salut mental i/o de drogodependència; s'ha posat en funcionament dos pisos d'inserció a Barcelona i Girona per a l'atenció de menors i joves en règim d'internament obert i semiobert; s'ha realitzat el trasllat a un immoble nou de la residència Folch i Torres de Granollers, dedicada a menors i joves, i així podríem continuar la llista.

Però, si ens cenyim concretament a la proposta de resolució, hem de dir que en el pla director ja es contemplava un centre a les comarques de Tarragona i a través d'aquest centre s'intenta incrementar les places disponibles del departament per atendre la demanda prevista. El centre, que ja s'està dissenyant –ja s'està dissenyant–, té una capacitat de seixanta places i estarà distribuït en quatre unitats de vida i quinze de menors, cadascun en règim de tancat i semiobert, prioritàriament de les comarques de Tarragona. (*Remor de veus.*)

Les actuacions que s'han dut a terme en aquest punt concret són les següents: amb data 27 de gener de 2007 es va procedir a adjudicar la redacció del pla especial i del projecte constructiu del centre de justícia juvenil al terme municipal de Reus, en concret a la zona de la partida de Mas de Larrard, a l'equip redactor Ribas-Ravetllat Arquitectes. Amb data 12 de juliol del 2007 es va

procedir a aprovar inicialment el pla especial (*persisteix la remor de veus*), que va ser publicat...

El vicepresident

Si us plau, diputats... (*Pausa.*) Endavant, si us plau.

La Sra. Pardell Veà

...que va ser publicat al *Diari Oficial de la Generalitat* de 30 de juliol del 2007. Amb data 20 de novembre de 2007 es va fer el lliurament de l'avantprojecte corresponent. Amb data 23 d'abril del 2008 el Departament de Justícia va resoldre l'inici de l'expedient d'expropiacions dels terrenys de l'àmbit d'aquest pla especial. Per tant, les actuacions estan fetes, les obres es tindran o tenen una previsió de dos anys.

I aquí, doncs, en la proposta de resolució, quan es diu que s'iniciï el projecte de construcció o el projecte constructiu, entenem que ja s'està fent.

Res més i gràcies, president.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Té la paraula, en nom del Grup Mixt, el senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias. Agradezco la información que nos ha dado en estos momentos la representante de los grupos parlamentarios que dan apoyo al Gobierno. He de reconocer que me ha mareado algo entre planes, pero al final parece ser que el 2010 será..., a finales del 2010 será cuando tengamos el centro de... Es decir, esa es la conclusión, que me ha costado llegar a ella, pero parece ser que esa es la final.

En todo caso he de recordarles que esa misma promesa se hizo en el 2006. Tengo aquí una nota –una nota de prensa– que dice: «La Generalitat proyecta dos nuevos centros de menores para paliar la sobreocupación.» Se refería a centros cerrados en la provincia de Tarragona, y en el 2006 decían que en el año 2008 tendrían ya los centros cerrados. Es decir, esperemos que no tengan la misma suerte, estos planes que tan brillantemente nos ha expuesto la señora Pardell, como aquella propuesta del año 2006.

Muchas gracias.

El vicepresident

Gràcies, diputat. (*La Sra. Pardell Veà demana per parlar.*) Sí, senyora Pardell?

La Sra. Pardell Veà

Una cuestión. Para que no se maree, le voy a pasar por escrito... (*Rialles. Pausa.*) Y lo pueda leer tranquilamente.

El vicepresident

Gràcies, diputada.

Procedim a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs, queda rebutjada aquesta proposta de resolució per 10 vots a favor i 12 en contra.

Proposta de resolució

sobre l'ampliació de la comissaria dels Mossos d'Esquadra de l'aeroport de Girona (tram. 250-00934/08)

El següent punt de l'ordre del dia és el punt 14: la Proposta de resolució sobre l'ampliació de la comissaria dels Mossos d'Esquadra de l'aeroport de Girona. Té la paraula, per presentar-la, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la senyora Elena Ribera.

La Sra. Ribera i Garijo

Moltes gràcies, senyor president. Demanar-li a la senyora Pardell que també em passi la proposta a mi, perquè també estava marejada. (*Rialles.*)

I continuant per demanar l'ampliació de la comissaria dels Mossos d'Esquadra de l'aeroport de Girona, és evident que l'aeroport de Girona ha augmentat el volum de passatgers d'una manera exponencial en els darrers anys. S'ha de reconèixer que el Govern ha reaccionat a les peticions del Grup de Convergència i Unió col·locant una unitat de Mossos d'Esquadra per atendre les denúncies que es produeixen indefectiblement en aquest àmbit espacial. I en aquest moment, com l'espai considerem que és insuficient, encara que ja reconeixem que existeix aquesta unitat i que s'està fent una feina que nosaltres trobem lloable, doncs, demanar que, ja que hi són, se'ls doti d'unes instal·lacions no direm que generoses, perquè potser no serà possible, però ens conformaríem que fossin dignes.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies. Té la paraula, en nom dels grups que donen suport al Govern, el senyor Salvador Milà.

El Sr. Milà i Solsona

Gràcies, senyor president. Per no marejar la il·lustre diputada, li diré que dintre de les obres que es fan a l'aeroport de Girona, hi ha prevista, s'ha demanat i s'ha concertat una ampliació digna d'aquestes instal·lacions, que estarà molt aviat en funcionament per atendre això.

És per això que no podem donar suport a la seva proposta, perquè malgrat no haviem tingut encara prèviament la seva iniciativa, el Govern per si mateix ha estat capaç de detectar aquesta necessitat.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la senyora Montserrat Nebrera.

La Sra. Nebrera González

Doncs, per donar suport a la proposta de resolució, justament pels arguments que ha donat el senyor Milà.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Té la paraula, en nom del Grup Mixt, el senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Nuestro grupo dará apoyo a la propuesta de resolución.

El vicepresident

Moltes gràcies, diputat.

Procedim a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Aquesta proposta ha quedat rebutjada per 10 vots a favor, 12 en contra i 0 abstencions.

Proposta de resolució

sobre els jutjats penals d'executòries (tram. 250-00970/08)

Doncs, el següent punt de l'ordre del dia –si anem així, la veritat és que és una satisfacció–, el punt quinze: la Proposta de resolució sobre els jutjats penals d'executòries. Té la paraula, per formular-la, en nom del Grup Mixt, el senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. La situación de los juzgados de ejecutoria, realmente, en estos momentos es especialmente preocupante, no solamente en Cataluña, sino en toda España.

Haré alusión a algunas noticias de prensa. Por ejemplo: «La inspección destapa el colapso de los juzgados que ejecutan las sentencias.» Nos estamos refiriendo a mayo del 2008. «Medidas para poner coto al exceso de tareas», también en relación con los juzgados de ejecutorias –estamos hablando también de mayo de 2008. «El colapso de la justicia en materia de ejecutorias», a que ha hecho referencia el Sindicato de Trabajadores de la Administración de Justicia, también relativo a ejecutorias. Un informe del Servicio de Inspección del Consejo General del Poder Judicial, de mayo del 2008, que es del que trae causa la propuesta de resolución que hoy aquí sometemos a su votación. Y la situación ha sido tan grave que incluso ya ha dado lugar –en otras comunidades, bien es cierto, pero extensibles a Cataluña; es una cuestión de azar– que un caso como el de la niña Mari

Luz Cortés sea hoy mismo –hoy mismo– objeto de atención por parte de todos los medios de comunicación e incluso objeto de una apertura de expedientes por parte del Consejo General del Poder Judicial y de sanciones, hasta ahora pendientes de recursos, por esta razón.

Es decir, estamos en una situación muy preocupante en los juzgados penales de ejecutorias. Cataluña es la comunidad autónoma donde hay más sentencias penales pendientes de ejecución, el 20,01 por ciento de toda España, que exceden la carga de trabajo que soportan los juzgados penales de ejecutorias barceloneses en un 52,24 –es decir, el módulo de 2.655 expedientes por juzgado penal–, esto según los datos del Consejo General del Poder Judicial.

De ahí que nos encontremos en una situación de colapso, prácticamente, derivada de la movilidad funcional, que provoca que en determinados casos el porcentaje de la plantilla de estos juzgados, que está cubierta fundamentalmente por personal interino en el 90 por ciento..., la falta de experiencia en el orden jurisdiccional penal del personal adscrito –y eso es un hecho palpable, que está suponiendo un enlentecimiento del funcionamiento de los juzgados– y sencillamente la descoordinación. De ahí que haya un número de magistrados, secretarios y funcionarios insuficiente y además un todavía no acreditado sistema informático, a pesar de que se ha implementado..., no lo suficientemente desarrollado para que sea eficaz.

Nuestro grupo presenta una serie de propuestas... La propuesta de resolución presenta una serie de medidas que pretenden mejorar el funcionamiento de los juzgados de ejecutorias. En primer lugar, mantener las medidas de apoyo actualmente concedidas y aprobar nuevas medidas de refuerzo para los juzgados de ejecutorias de Barcelona; cubrir las plazas vacantes existentes en estos juzgados con personal titular, preferentemente; facilitar la formación necesaria del personal interino para permitir el desarrollo de su trabajo con la calidad necesaria para el correcto funcionamiento de estos órganos; crear e implantar un sistema informático de gestión procesal propio para los juzgados de ejecutorias de Barcelona que dé pleno cumplimiento a las necesidades de estos órganos; modificar los boletines estadísticos de estos juzgados de modo que reflejen la situación en cuanto a carga de trabajo, la capacidad de resolución y pendencia y distintos aspectos de la ejecutoria como la situación de busca y captura, cumplimiento por tipo de pena u otras informaciones que permitan una mejor interpretación de los datos aportados, y crear e implantar un sistema de oficina judicial para los juzgados penales de ejecutorias; analizar las necesidades reales de plantilla de estas sedes judiciales.

Todos estos puntos están dentro del marco de actuación del Gobierno de la Generalitat. Y, al mismo tiempo, y esta digamos que es la medida..., que es de estudio, pero consideramos también muy pertinente, que se proceda a estudiar por la propia Generalitat la pertinencia de retornar la competencia de ejecución a los juzgados de lo penal ordinarios. Bien es cierto que esta es una medida drástica, que supone un cambio fundamentalmente en lo que se ha establecido como modelo nuevo de los juzgados penales de ejecutorias, pero vistas las circunstan-

cias y el funcionamiento que en estos momentos están desarrollando, no es una medida descartable, y en todo caso no decimos que se impulse, pero sí que al menos se valore.

Muchas gracias.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la senyora Núria de Gispert.

La Sra. De Gispert i Català

Moltes gràcies, senyor president. Per donar suport en aquesta proposta de resolució.

El vicepresident

Gràcies, diputada. En nom dels grups que donen suport al Govern, té la paraula el senyor Salvador Milà.

El Sr. Milà i Solsona

Bé, gràcies, senyor president. No podem ser tan breus com en l'anterior proposta de resolució, perquè el tema de fons és important i sensible a Catalunya..., com és el de les executòries.

Sí, per començar..., per dir, perquè crec que hem de ser molt curosos amb el tema, que aquesta comissió parlamentària va tenir ocasió –almenys una delegació– de visitar els jutjats d'execució penal, ara fa aproximadament mig any, aquí, a Barcelona. I crec que a la vista del que vam veure i de les converses que vàrem tenir amb els jutges responsables i el personal, tots estem convençuts que com a mínim és molt difícil, perquè mai es pot dir que no, que es pugui produir un cas tan terrible i desgraciat com el tema de Mari Luz a què vostè s'ha referit. Ho dic perquè a Catalunya, afortunadament, en moltes coses estem malament, però l'Administració de justícia i la dedicació dels funcionaris, l'ordre que vam veure, la disposició que hi havia ens dóna una certa tranquil·litat. Repeteixo que mai podem dir que no es produeixi aquest fenomen, però no té res a veure amb les imatges que hem vist de jutjats amb els expedients acumulats, amb mesos sense tractar. Aquí estan informatitzats...

El que sí es cert –i ho vàrem reconèixer, i en aquest sentit va la resposta que donarem els grups que donem suport al Govern– és que aquí a Catalunya s'han pres mesures, se'n continuaran prenent, per reforçar l'execució penal. Efectivament, hi han una sèrie de jutjats a Catalunya –a Figueres, Tarragona, Girona i Vilanova– que són en aquests moments els que tenen les executòries més retardades. Ja s'ha posat en marxa una experiència pilot de reforçament a Vilanova i la Geltrú, amb cinc persones més i dues prolongacions de jornada, i el mateix es farà al jutjat de Figueres, amb més funcionaris; també a Tarragona i també a Girona. I no m'hi estenc, perquè en tot cas aquesta informació, doncs, això que diuen: ja els ho donaran per escrit, perquè ara no quedin atabalats. Però hi és, eh?, una relació de tots aquests reforços.

A més, saben que a finals del 2008, dintre de l'ampliació de la planta..., entraran en funcionament el jutjat penal 25 de Barcelona i el 3 de Manresa, i ja s'ha demanat per a la prolongació judicial del 2009 –aquests sí que estan demanats– el 26 i 27 penals a Barcelona i el penal 3 a Terrassa.

Respecte al tema de les places vacants i cobrir les places vacants, vostè sap que en aquest cas no sempre –perquè s'hi ha fet referència– el fet que hi hagin interins o places titulars dóna més garantia o menys amb relació a la professionalitat i al coneixement del que es porten entre mans. Perquè Catalunya pugui ampliar el nombre de places i pugui fer-ho de forma àgil sense dependre tant del Ministerio de Justicia, estem encara pendent de desplegament dels títols corresponents de l'Estatut d'autonomia de Catalunya que ens han de permetre fer-ho. Però entretant sí que és significatiu dir que dels interins que hi han –que n'hi han molts; normalment, la majoria, un 75 per cent; és a dir, la majoria, per tant– tenen més de nou mesos, i més de tres anys, i més de nou anys d'experiència. És a dir, saben molt bé que en la carrera de funcionaris judicials, d'oficials i d'auxiliars a vegades ens trobem que són els interins els que tenen més experiència, i s'ha anat produint aquesta concentració de personal amb experiència en aquest àmbit. Sempre hi ha un percentatge –doncs, aquest, del 20-25 per cent– que pot ser més recent, però hi ha hagut, d'aquest conjunt de personal, el que s'ha anat..., amb més experiència han anat cap aquí, eh?

Per altra part, sobre la formació. A la formació, s'hi està treballant constantment. Hi han cursos pilot per al personal d'executòries. El primer s'impartirà a Vilanova i la Geltrú –de fet, s'ha impartit ja els mesos de juny i juliol passats–, i aquests cursos s'aniran estenent als altres jutjats oferint-los una avaluació, que a més és obligatòria i eliminatòria per a les persones que aspiren a aquestes places, ni que siguin interins, a partir d'aquest any 2008..., incorporant una tercera part de cursos de pràctiques que estaran dotats d'un tutor i un interí..., per als interins, quan prenguin possessió. Per tant, aquest tema de la formació específica per a les executòries també s'ha contemplat.

Respecte al programa informàtic, a Catalunya s'està treballant amb el sistema Temis 2. El sistema dóna resposta pràcticament a tots els requeriments a què vostè feia referència per desenvolupar el tema de l'activitat d'aquest òrgan, amb més mesures de seguiment i més mesures de seguretat. Que, a més, properament les funcionalitats es desenvoluparan telemàticament perquè es puguin emetre ordres automàtiques i avisos automàtics sobre notes de condemna, suspensions de penes, fitxes de violència domèstica, etcètera –és a dir, que s'està progressant.

Sobre la modificació dels butlletins estadístics, vostè deu saber que aquesta és una competència del Ministeri de Justícia. (*Remor de veus.*) Per tant és a ells als que donen les instruccions...

El vicepresident

Si us plau...

El Sr. Milà i Solsona

...els secretaris judicials competents per fer aquestes estadístiques.

I el tema de la nova oficina judicial. El departament està treballant amb el nou model organitzatiu –que sí que el té, senyora Nebrera: el nou model organitzatiu d'oficina judicial el té, el Departament de Justícia, i l'està fent en cooperació amb els operadors jurídics–, que inclourà un sistema diferent per tramitar tot tipus d'executòries. També, aquest sistema ja s'està provant en l'àmbit d'execució penal de Vilanova i la Geltrú i de l'Hospitalet de Llobregat –en general en tots els àmbits d'executòria.

I respecte al tema de retornar les competències executòries als jutjats ordinaris, no n'és partidari el Govern ni els grups que li donem suport. Creiem que aquesta és una possibilitat que es contempla a la Llei del poder judicial –la Llei orgànica del poder judicial–, que les resolucions del ministeri ho han permès ampliar i que el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya en pensa fer ús, perquè en general estem convençuts que aquesta especialització i aquesta transversalitat i aquesta interconnexió dels jutjats d'executòries va molt en benefici de l'efectivitat del compliment de la pena i de garantia dels justiciables.

Per això rebutjarem la proposició.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la senyora Montserrat Nebrera.

La Sra. Nebrera González

Gràcies, senyor president. Jo no anava a fer més que donar recolzament a la proposta de resolució, però després de la intervenció del senyor Milà, doncs, tinc la sensació que vam estar en uns jutjats d'executòries penals diferents ell i jo.

Jo vaig tenir la sensació que l'alarma era important, que malgrat l'esforç que s'està fent per part de persones concretes sabien perfectament que el grau d'interinitat i la manca de formació que hi ha en un personal que rota contínuament, que va rotant, que ve d'un sistema general de..., d'una borsa de treball general de la qual pot arribar una persona amb formació i una que no en té, que això genera a més un problema greu entre les persones que treballen i les que no treballen i s'absenten de la feina, perquè no hi ha incentius a les persones que hi treballen i que es queden. I, per tant, jo no ho sé, probablement jo estava aleshores marejada, que ara no ho estic, però el cas és que jo no recordo aquesta visita en la qual nosaltres vam estar plegats de la manera que l'explica. I, tot el contrari, tinc la sensació que l'alarma creix i que aquests operadors jurídics dels quals parla no són els operadors jurídics amb què jo parlo i dels quals jo he format part durant molts anys.

L'execució pendent a Catalunya és..., en això sí que són pioners: *el territorio nacional catalán* és pioner en

una cosa concreta, senyor Milà, que el nombre d'execucions pendents és el més gran de tot Estanya, té tela la cosa. No ha passat allò de Mari Luz, com podia haver passat. No és un problema de si les persones estan o no estan al cas, o és que podem dir que el jutge i la secretaria judicial eren dues persones que no estaven al cas en l'execució del seu jutjat? Si un ha estat treballant en un jutjat com a jutge sap perfectament que això és absolutament incontrolable fins i tot amb un grau de responsabilitat enorme –amb un grau de responsabilitat enorme– i que la criminalització de persones concretes és un error i una manca de sentit de responsabilitat respecte d'un col·lectiu.

Una cosa molt concreta i molt determinada: no existeix –i ens ho va dir la jutgessa degana aleshores dels jutjats de Barcelona– i continua sense existir una connexió de dades entre Seguretat Social, Hisenda, jutjats i policia. Això és impresentable en el segle XXI, i això no es dona perquè no hi ha una voluntat política. I en aquest moment concret els òrgans polítics que haurien d'estar al capdavant d'aquest tipus de propostes i de motivacions són exactament del mateix color polític. Si no es dona és perquè no es vol i perquè hi ha una manca de claredat i transparència en aquest tipus d'aplicació.

Por todas estas razones, señor Domingo, daremos por supuesto apoyo a la propuesta de resolución que ha planteado.

(*El senyor Milà i Solsona demana per parlar.*)

El vicepresident

Trenta segons...

El Sr. Milà i Solsona

Per contradicció manifesta amb el que he dit, i li ho vull explicar. Només s'ha quedat amb una part de la meua explicació. Jo he dit que vam veure aquesta situació i després li he desgranat molt breument les mesures que han incrementat el programa informàtic, les mesures de formació al personal, les mesures de reforç de personal. Per tant, és clar que vam veure els mateixos jutjats: vam veure els mateixos jutjats, vam veure els mateixos problemes i el que li expliquem sis mesos després és les mesures que s'estan prenent per resoldre-ho.

I respecte al tema del cas Mari Luz, que no ens correspon aquí enjudiciar-lo, però vostè ha fet afirmacions molt contundents, em sembla que si som... (*Veus de fons.*) No, jo no he atribuït res... Jo he dit que aquí, com a mínim, s'estaven posant mitjans. Si hi han responsabilitats o no en aquests casos, hi han unes comissions disciplinàries al Consejo General del Poder Judicial i al Departament de Justícia, i tenen el seu procediment. Nosaltres no ho enjudiciarem, seran els òrgans competents –i, en tot cas, després, en revisió judicial–, si en aquell cas concret hi va haver o no responsabilitat. Però no ens correspon a nosaltres atribuir mèrits ni demèrits.

El vicepresident

Gràcies.

Doncs, procedim a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 10 vots a favor i 12 en contra.

————— Modificació de l'ordre del dia

La següent proposta de resolució és sobre la creació d'un senyal de circulació que avisi dels punts negres de la xarxa de carreteres i autopistes. Per formular-la, té la paraula en nom del grup... (*Veus de fons.*) Sí...? La posposa? (*Pausa.*) Bé, té vostè la paraula, senyora Elena...

La Sra. Ribera i Garijo

Sí, és per demanar, senyor president, a veure si és possible posposar aquesta proposta, atès que el titular de la proposta, el senyor Rull, volia arribar, però deu estar en una altra comissió que l'impedeix d'estar aquí.

Gràcies.

El vicepresident

Doncs, queda posposada aquesta proposta.

————— **Propostes de resolució**

sobre la situació de saturació dels òrgans judicials (tram. 250-00978/08) i sobre el reforçament i la creació de jutjats penals (tram. 250-00979/08)

Per tant, el següent punt de l'ordre del dia és la proposta de... (*Veus de fons.*) La 17 i la 18 les acumulem? Hi estan d'acord? (*Pausa.*) Estem d'acord a acumular 17 i 18? (*Pausa.*) Sí...? Correcte, molt bé. Doncs, la Proposta de resolució sobre la situació de saturació dels òrgans judicials. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la senyora Núria de Gispert.

La Sra. De Gispert i Català

Moltes gràcies, president. He demanat l'acumulació perquè tant una com l'altra tenen a veure amb la jurisdicció penal a Catalunya. La primera es refereix sobre tot als jutjats d'executòries, que en l'anterior proposta de resolució presentada pel Grup Mixt ja se n'ha parlat suficient, i la segona és per la saturació dels jutjats penals a Catalunya; però l'una i l'altra tenen molts punts en comú i per això he demanat la seva acumulació.

Tots vam estar –tots els grups– a la visita als jutjats d'executòries ara fa uns sis o set mesos, jo diria que ben bé vuit mesos, més que sis. I tots vam veure la necessitat de col·laboració i de mitjans que tenia la jutgessa degana i els jutges que estaven presents en aquella reunió. Jo no és que no m'ho cregui, però dubto de l'eficàcia i l'eficiència de les mesures que diu el senyor Milà que ha posat el Govern, perquè poc temps després

va sortir l'alarma, a nivell de tot l'Estat espanyol, de l'acumulació de sentències pendents dels jutjats penals. I posava com un dels exemples en negatiu Catalunya, i deia que hi havien 56.000 sentències pendents, de les quals 22.000 corresponien als jutjats d'executòries. Dubto que les mesures que s'hagin posat hagin pogut resoldre la «pendència» que en aquest moment tenen aquests jutjats.

Jo el que sí que vull recordar d'aquella visita és que una de les peticions més clares que va fer la jutgessa degana, i que hi coincideix amb el nou jutge degà, és que els reforços dels quatre jutjats, tant en nombre de jutges com en nombre de secretaris, es mantinguessin. Jo vull recordar de totes maneres a les diputades i als diputats d'aquesta comissió que els reforços normalment es demanen per sis mesos i es poden prorrogar per sis mesos més. Si passats aquests dotze mesos són necessaris de nou aquests reforços, s'haurien de reconvertir i convertir-se en òrgans permanents. No té sentit ni és de rebut que els jutjats d'executòries de Barcelona tinguin aquests reforços des de fa, si no m'equivoco, tres anys. Sé que ara aquests reforços s'han mantingut. S'han mantingut però també pel mateix, per sis mesos, i sempre tenen la pistola al pit de pensar, quan arriba el final d'aquests sis mesos, què passarà. Vostès, com jo, van estar en aquella reunió i saben la necessitat que aquests reforços es converteixin en jutjats permanents. I aquesta és la primera proposta que nosaltres considerem en aquesta proposta de resolució.

Després demanem que s'elabori un estudi, un estudi sobre la situació d'aquests jutjats. Un estudi no es pot fer en un mes ni en dos; jo els dic que poden fer-lo en sis mesos, si volen, però fem-lo. Un estudi de les necessitats d'aquests jutjats, perquè les necessitats van en la línia del que ha dit abans el diputat del Grup Mixt: en matèria informàtica, en revisió dels processos informàtics, en millora dels processos informàtics, en la interconnexió dels processos informàtics i en la qualificació del personal –en el nombre del personal i en la seva preparació. En això també la jutgessa degana ens va dir que tenia molt personal interí i que això li suposava un problema i que per molt bona fe que tinguessin, quan venien no sabien res. I això està passant en aquests jutjats i en la resta dels jutjats de Catalunya; en tots, no només en els penals. En aquest moment tenim prop del 48 per cent de personal interí.

Jo també vull recordar en aquesta comissió que ara fa cinc anys l'anterior responsable de Justícia, en la seva primera compareixença, va dir que era una barbaritat que Catalunya tingués el 25 per cent de personal interí en els jutjats i que ell ho resoldria perquè la ineficàcia del Govern anterior era majúscula. Bé, doncs, se'n va anar amb un 45 per cent. Per tant, la ineficàcia del senyor Vallès Déu n'hi do a on va arribar.

Però és que això continua ara. I continua ara per un altre tema que el senyor Milà ha dit abans: les convocatòries de personal les fa el Ministeri de Justícia, de comú acord amb el Departament de Justícia, i les fa segons les necessitats que tingui cada comunitat autònoma. Si la comunitat autònoma de Catalunya no diu que té necessitat, doncs, el ministeri se la salta, que és el que ha fet.

I en aquests cinc anys només s'ha fet una convocatòria i mitja, i dic una convocatòria i mitja perquè només una s'ha resolt i l'altra encara està per resoldre.

Jo vull recordar que quan el Govern era Govern de Convergència i Unió les convocatòries eren anuals. I jo sé les dificultats que posava el Ministeri de Justícia, però també sé la tossuderia dels funcionaris del Departament de Justícia que anaven cada setmana a reclamar aquesta convocatòria, i per això vam arribar a aconseguir el 25 per cent dels interins. Però vostès això no ho han pogut fer i per això en aquest moment estem en el 47 per cent, i en alguns partits judicials aquest 47 per cent és un 50 per cent. Això es pot dir de la primera proposta i de la segona proposta.

I l'informe que el Consell General del Poder Judicial..., va dir sobre l'«atasco» judicial –el col·lapse judicial a Catalunya–, que s'havia de resoldre amb nou personal, amb personal preparat, amb millores en el sistema informàtic i amb millores en l'àmbit dels òrgans judicials. Per això les dues propostes nostres, la primera en el sentit que ja els he dit, i la segona en el sentit de crear l'any 2008 i 2009 jutjats penals arreu del territori. No dos ni tres com està previst, no dos ni tres. Tornarà a passar el que ha passat amb els jutjats mercantils: van néixer col·lapsats. Quatre jutjats mercantils a Barcelona van néixer col·lapsats..., i ha fet que vostès durant aquests cinc anys n'hagin creat d'un en un fins arribar a final d'aquest any al número 8, i continuaran col·lapsats.

Doncs, als jutjats penals passarà el mateix. Si ja estan col·lapsats, facin cas..., i facin cas no d'aquesta diputada, facin cas de l'estudi que el conseller Vallès va fer..., perquè això sí que ho sabia fer –estudis i comissions en sabia fer molts–, i va fer un estudi sobre les necessitats dels òrgans judicials a Catalunya en el qual deia que d'ara al 2010 –del 2007 al 2010– s'havien de crear deu jutjats penals a Catalunya. Vostès n'han creat tres, els en falten set. Donin-se una mica de pressa, perquè si no no hi arribaran a temps.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Té la paraula, en nom dels grups que donen suport al Govern, el senyor Miquel Àngel Estradé.

El Sr. Estradé i Palau

Moltes gràcies, senyor president. De fet, després de la intervenció exhaustiva que ha fet el diputat Salvador Milà, poca cosa ens hi caldria afegir més, perquè ha explicat molt bé quina era la situació i quines eren les mesures que s'estaven prenent i quina era l'acció de Govern prevista. Però bé, tot i així, doncs, haurem de complementar aquesta intervenció, perquè a més la senyora Gisbert ens planteja tot un seguit de qüestions.

Jo també vaig formar part de la comissió, de la delegació parlamentària que vam visitar els jutjats d'execució penal. I, evidentment, doncs, el que vam fer, si més no els diputats dels grups que donem suport al Govern, és traslladar la nostra impressió..., potser també ho van fer els de l'oposició, eh?, amb això no vull pas menystenir la seva feina, però nosaltres sí que el que vam fer és traslladar les impressions que vam treure i vam formular

tot un seguit de propostes a la conselleria, algunes de les quals segur que ja s'han posat en pràctica, i altres, si no s'han posat en pràctica, és perquè ja s'estaven posant en pràctica, en el sentit que la conselleria era també perfectament conscient de la situació.

Miri, és cert que hi ha acumulació. Això em sembla que no ho podem negar, i hi coincidim tots. Ara, el que no hi ha és ni desordre ni caos, com a vegades es pot deduir d'algunes declaracions que s'han fet a la premsa i que crec que no contribueixen a prendre les decisions adequades.

Respecte a proposar al ministeri la continuïtat dels jutges de reforç i dels secretaris destinats a aquests quatre jutjats que tramiten les executòries penals, el Departament de Justícia ja ho té previst; és més, ja ho ha sol·licitat. És a dir, per tant, el que no li podem demanar és que faci allò que ja està fent i que té previst fer i que seguirà fent, perquè és conscient de la situació i sap que aquestes mesures són imprescindibles.

També ja està elaborant un estudi sobre la situació d'aquests jutjats. Ja fa mesos que l'està elaborant i aviat, doncs, disposaran de les dades precises i necessàries per tal d'acabar de fer una radiografia completa de la situació i poder determinar quines són les mesures necessàries i mes encertades. Per tant, tampoc podem votar a favor de l'elaboració d'aquest estudi perquè senzillament ja l'està fent, i és normal que el Govern compleixi els seus deures i les seues obligacions.

I respecte a la creació permanent almenys de quatre jutges i secretaris, doncs, aquí el que s'ha de dir és que un cop se disposi de l'anàlisi completa i de les avaluacions ja es decidirà quantes noves unitats judicials cal crear. I tot i que parlem en futur, li direm que això el Departament també ha previst fer-ho. No parlem pas d'un futur gaire llunyà, eh?, perquè ben aviat aquestes propostes estaran ja damunt de la taula, estaran decidides, estaran documentades i es faran arribar al Ministeri de Justícia i al Govern espanyol.

Respecte a la segona proposta de resolució, doncs, el Departament de Justícia té previst crear nous òrgans judicials, però primer s'ha de valorar els resultats de les proves pilot que s'han posat en marxa, tal com ha explicat abans el diputat Milà, al partit judicial de Vilanova i la Geltrú i al de l'Hospitalet de Llobregat. I aquestes proves ofereixen ja un seguit de dades i de resultats que ajudaran la conselleria a decidir finalment quants jutjats en concret s'han de posar en funcionament, independentment de l'informe del senyor Vallès –que havia encarregat el senyor Vallès–, que era un informe molt valuós i que també es tindrà en compte, però que s'ha cregut convenient complementar-lo amb aquestes altres experiències pilot.

També ens demanava reforçar –ens ho demana al punt segon– el personal especialitzat als jutjats penals. I sobre això, doncs, li hem de dir que el Departament de Justícia ha detectat perfectament quins són els òrgans judicials amb necessitats d'implantació de mesures prioritàries i té previst engegar també de forma molt propera un pla de reforç per tal que aquests jutjats penals comptin amb els recursos humans necessaris.

I, quant a la revisió dels programes informàtics que ens proposen al punt tercer de la resolució, doncs, li hem de dir que la conselleria –el departament– ha tingut molt present un informe que va elaborar el Consell General del Poder Judicial que identificava tres mancances. Una era la creació d'un sistema informàtic propi; l'altra era l'establiment d'alarmes perquè generin avisos automàticament de l'estat dels assumptes, i el tercer l'obtenció de llibres i llistats de gestió per al control dels assumptes. El punt primer i tercer ja estan en via de resolució i, per tant, ja s'hi ha posat molts mitjans per poder satisfer aquestes necessitats. I respecte al segon, doncs, els anunciem que properament es desenvoluparan un seguit de funcionalitats, com és la transmissió telemàtica de les notes de condemna i suspensions de pena al registre central de penats, la transmissió telemàtica de les fitxes de violència domèstica al registre central de violència domèstica, l'ampliació de la funcionalitat de consultes per poder-les executar per determinats delictes que requereixin un seguiment especial –per exemple, contra la llibertat sexual, etcètera–, i la creació del llistat de prescripcions de penes i llistat de cerques i captures pendents.

Per tant, l'actual sistema informàtic ja dona resposta a una part d'aquests requeriments que feia el Consell General del Poder Judicial, i en un termini més que raonable, doncs, ho repeteixo, totes aquestes funcionalitats que també es reclamava amb aquest informe i que també des dels grups parlamentaris hem recomanat que s'apliquessin –d'acord amb el que deia, amb la visita que vam fer al gener i amb altres visites que s'han fetes posaran en marxa, perquè el departament té la voluntat política per fer-ho, té la planificació necessària per poder-ho executar de forma eficient i ordenada, té els recursos previstos perquè això es pugui fer de forma eficaç i, a més a més, doncs, ja ha pres les decisions pertinents.

Per tant, doncs, li votarem en contra..., de les dues propostes de resolució, perquè entenem que bona part del que vostès proposen ja s'està executant, ja s'està fent, i allò que encara no s'està fent ja està programat i previst fer-ho en un termini molt curt, d'acord amb una planificació, amb una voluntat política i amb uns recursos constatables.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la senyora Montserrat Nebrera.

La Sra. Nebrera González

Gràcies, senyor president. El Grup Parlamentari Popular donarà recolzament a aquestes propostes de resolució en la seva extensió, excepte en el que fa referència a elaborar un estudi. Jo crec que no els haurien de demanar que facin més estudis, perquè no serveixen per a res. Costen un grapat de diners, que els podrien utilitzar en alguna d'aquestes coses que ens han dit que no faran i que probablement, si consultessin els estudis que fan els operadors jurídics, estarien disposats a fer. I, en tot cas, que aquests «termes raonables», que no sabem exacta-

ment en què consisteixen, s'escurcin en un percentatge que podríem dir, per exemple, de la meitat del temps que tinguessin previst.

No neguem la voluntat política, només faltaria! Quan la gent es queixa, els polítics han de donar raó, tot i que solament sigui per intentar continuar manant. Però la voluntat política no és suficient, parlen de recursos que no sabem si existiran. En tot cas, si no ha existit el caos –i li parlo des de l'experiència personal–, si no existeix el caos és per la voluntat humana concreta i determinada en cada moment i lloc a Catalunya o als jutjats. Trobar-se a dalt d'un armari expedients que fa un any que no han estat tramitats depèn del fet que una persona en concret ho faci o no ho faci.

Per això és tan important en aquestes propostes de resolució el que fa referència a revisar els programes informàtics. És a dir, immediatament, ja, amb el conjunt de tecnologies que tenim a l'abast a Catalunya, hauria de ser possible que qualsevol de les coses que passen en expedients que queden endarrerits, que hi ha una falla –perquè pot existir, un «fallo» humà–, estiguin determinats, estiguin «alarmitzats», estiguin detonats per un dels sistemes informàtics dels quals disposem. És tan important revisar aquests processos informàtics que ni temps raonable ni re. L'únic temps raonable és ja –l'únic temps raonable és ja. Perquè si no existeix «un Mari Luz» no serà perquè a Catalunya el personal interí sigui millor que el de Sevilla, només faltaria! Si diuen això ja seria..., bé, no els explico el que voldria dir des del punt de vista de la xenofòbia i el racisme. Però des del punt de vista del que hauria de fer ara mateix la Generalitat de Catalunya –la conselleria de Justícia– és que la capacitat de detectar el caos, si aquest caos existeix, la capacitat de detectar el caos es faci amb els mitjans telemàtics des de ja. «Terme raonable», únic terme raonable..., és ja.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Té la paraula, en nom del grup Mixt, el senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Nuestro grupo dará apoyo a las dos propuestas de resolución, en primer lugar porque van en la misma línea de las que hemos planteado con anterioridad, relacionadas con los juzgados penales de ejecutorias. Por no repetirme, solamente quería hacer unas valoraciones sobre lo que se ha planteado en la comisión en relación con este tema.

En primer lugar, que reflexionen sobre la saturación que en estos momentos sufren los órganos judiciales. Es así, diversos grupos parlamentarios hemos acudido recurrentemente a las propuestas de resolución, a las preguntas parlamentarias, para poner de manifiesto esta situación. Es una situación preocupante, que afecta a muchos ciudadanos, que afecta a penados y que afecta a la sociedad en general.

De ahí que yo creo que han perdido hoy una gran oportunidad. Han perdido una gran oportunidad porque se

han asentado o residenciado en el «no». Es cierto que aquí han presentado un catálogo de propuestas pendientes, de estudios contradictorios: unas veces se nos dice que está prevista la propuesta de las plazas, otras veces se nos dice que está pendiente de que se valore cuántas son necesarias. Pero en todo caso sí que apreciamos –por lo menos nuestro grupo parlamentario– una cierta improvisación y un cierto ir en medida..., de cubrir el bache o salvar el expediente concreto.

Creo que hoy tendrían que haber traído, porque la materia lo merecía, unas enmiendas alternativas, si no querían aprobar nuestras propuestas de resolución, para que realmente toda la sociedad catalana conociera el compromiso –el compromiso en firme– asentado en unas propuestas, no en unas meras declaraciones de intenciones, y lo han perdido.

El «término razonable» que ha sido objeto de mención anteriormente era hoy, y el término razonable era hoy para ofrecer a la sociedad catalana, con datos concretos y con propuestas alternativas y serias, la posibilidad de mejorar la situación extraordinariamente preocupante –y buena prueba de ello fue la visita a la que nos hemos referido todos los grupos parlamentarios, en la que algunos integrantes de aquella comisión salimos desolados..., de la situación de la Administración de justicia en Cataluña.

Muchas gracias.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Senyora Montserrat Nebrera, he entès que demanava votació separada?

La Sra. Nebrera i González

Votació separada del punt 2.

El vicepresident

Del punt 2 del..., no, de l'apartat 2 del 17, no?

La Sra. Nebrera i González

De l'apartat 2 del 17, efectivament, senyor president.

El vicepresident

Doncs, votem l'apartat 2 del punt 17.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, queda rebutjat aquest punt per 9 vots a favor, 13 en contra i 0 abstencions.

Ara votem la resta del punt 17 i el 18, si els sembla...

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, queda rebutjada aquesta proposta..., és a dir, la resta del punt 17 i el 18, per 10 vots a favor i 12 en contra.

Proposta de resolució

sobre la incorporació d'especialistes en salut mental als òrgans judicials (tram. 250-00980/08)

El següent punt de l'ordre del dia és el 19: la Proposta de resolució sobre la incorporació d'especialistes en salut mental als òrgans judicials. Té la paraula (*veus de fons*) per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la senyora Assumpció... (*veus de fons: «Laïlla»*) Laïlla.

La Sra. Laïlla i Jou

Gràcies, president. (*Rialles.*) Mai, crec, havien dit el nom meu amb tanta força i a cor. El motiu d'aquesta proposta de resolució és a partir de la constatació del gran desconeixement que hi ha per molts professionals que no són específicament de l'àmbit de l'atenció social o del món sanitari sobre les patologies mentals i moltes discapacitats, quan aquestes afecten, doncs, la funció més social de la persona i no tant l'àmbit de salut, no?

En aquest cas, en l'Administració de justícia o en l'àmbit..., als òrgans judicials hi ha molt poca informació sobre l'afectació d'aquestes patologies en els drets de ciutadania de les persones afectades i les limitacions d'aquestes patologies o de les discapacitats que tenen..., doncs, per exemple, com deia, a l'exercici dels drets de ciutadania; a la presa de decisions d'aquestes persones sobre la seva vida; a la repercussió que poden tenir les decisions preses en un jutjat –quan es pren una decisió sobre incapacitacions o tuteles amb persones afectades de malaltia mental o discapacitat– pel que fa sobretot a hospitalitzacions posteriors, institucionalitzacions més enllà del temps que seria adequat a partir de la valoració mèdica o psiquiàtrica; a l'exercici de les competències d'aquestes persones, i, moltes vegades, també, al col·lapse de fundacions o associacions, etcètera, que, quan les famílies no poden fer-se càrrec d'aquestes incapacitacions o tuteles, assumeixen aquestes altres institucions. I tot això moltes vegades és donat per l'existència d'una falsa creença que a partir d'una incapacitació o tutela d'una persona malalta..., va lligada immediatament i de manera directa a uns drets d'obtenció d'uns recursos assistencials que li són necessaris, quan això realment no és així. I, per tant, es col·lapsa també moltes vegades el sistema d'atenció psiquiàtrica en aquestes persones.

I a partir d'aquí, nosaltres el que demanem és incorporar especialistes de salut mental en aquells partits judicials que han de resoldre un nombre important de casos que afecten persones amb malalties mentals –especialment a Barcelona, que és on hi ha el gruix més important d'aquests casos– i també oferir formació específica sobre les diferents malalties mentals o les discapacitats als professionals que treballen en els òrgans judicials de Catalunya, que han d'emetre també informes sobre persones afectades amb aquestes patologies que poden conduir a una incapacitació o a una tutela posterior.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora Laïlla. En nom dels grups que donen suport al Govern, té ara la paraula l'honorable Salvador Milà.

El Sr. Milà i Solsona

Sí, gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, el tema que vostè planteja té un doble vessant, evidentment: un és la necessitat de millorar l'atenció a les malalties mentals i a les discapacitats vinculades, i l'altre és un tema molt més específic i molt més tècnic, que és com s'incardina l'actuació d'especialistes en l'àmbit dels òrgans judicials que han de dictar resolucions com, doncs, incapacitacions o dictàmens sobre possibles causes de manca de responsabilitat penal, etcètera.

Què vull dir amb això? O què volem dir? Que aquí ens movem en el marc de la Llei orgànica del poder judicial, que aquesta funció l'encomana d'una forma molt específica a un cos de funcionaris molt especialitzats i molt ben regulats, com és el cos de metges forenses. Els metges forenses estan regulats en la llei. A Catalunya estan incorporats a l'Institut de Medicina Legal de Catalunya, que es va crear l'any 2002 i que té el seu propi reglament, i que té com a funció precisament dotar tant de reforços de personal com de formació i de capacitat en àrees de patologia i psiquiatria forense –perquè és també molt específica aquesta àrea amb aquesta especialitat–, que són les que va realitzant l'Institut. De fet hi ha una secció en el mateix servei, que és la Secció de Psiquiatria del Servei de Clínica Medicoforense, que està regulada amb l'Institut, que ja realitza aquestes funcions i que està, darrerament, davant de l'augment de les situacions a què vostè feia referència, reforçant ja aquests cursos de formació, els que vostè demanava.

Per tant, en definitiva, el que nosaltres no podem acceptar és el fet que s'hagi de crear per resolució parlamentària una espècie de nova incorporació d'especialistes. Una altra cosa és que el cos de metges forenses es pugui anar ampliant i pugui anar també millorant la seva formació en el camp de la salut mental.

Per al que vostè ha fet referència, de totes maneres –i és una acotació que jo faig des d'un punt de vista professional–, és cert que en els procediments d'incapacitació, etcètera, normalment les parts que ho insten porten també els seus propis informes, realitzats per especialistes de l'àmbit privat o d'institucions que li donen aquest material –només faltaria– d'assessorament i de complement al mateix jutge que ha de decidir. I que quan és per instància del Ministeri Fiscal, doncs, precisament aquest és un dels àmbits, el de les incapacitacions, en què els metges forenses s'han especialitzat més i poden realitzar la seva funció.

Per tant, compartint el seu interès per la situació dels malalts mentals i de les discapacitats vinculades a aquests problemes en l'àmbit jurídic, no li poden donar suport a la proposta de resolució per entendre que està suficientment ben atesa.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la senyora Montserrat Nebrera.

La Sra. Nebrera González

Gràcies, senyor president. Em torno a sentir sorpresa de les declaracions del senyor Milà, perquè sembla que respecte del col·lectiu dels metges forenses també tenim una experiència diferent. La meua és que efectivament s'hauria de tenir aquesta formació, que existeix el departament d'aquesta formació, però que la formació no està assegurada en tot el col·lectiu. I que a molts jutjats la determinació de malalties mentals, ja sigui per recloure les persones o per incapacitar-les, al final es veu sotmesa als dictàmens pericials de part que es puguin fer, i d'aquesta manera el jutge queda constret a determinar el seu parer respecte als fets per allò que diguin les parts. I la part més defensada o la part que tingui garantida millor la seva defensa i la capacitat de tenir els millor pèrits a la seva disposició, doncs..., ens podria fer pensar en una certa desigualtat de posicions respecte de les persones que anomenem «justiciables».

En tot cas, crec, des del punt de vista del que és la proposta de resolució –creiem el nostre grup parlamentari–, que la incorporació d'especialistes de salut mental significaria un cost, en aquest moment, que des del punt de vista de l'optimització de recursos seria inassumible, mentre que la segona, si l'entenen com assegurar i garantir aquesta formació en tot el cos dels metges forenses, seria una bona solució quan es donés. Com la nostra experiència particular és que això en algun moment i per a alguns jutjats no és així –no la tenen, i ells mateixos manifesten la seva incapacitat per dirimir l'existència o no d'una malaltia mental–, entendríem que la segona part de la proposta de resolució és plenament assumible, entenent com entén el nostre grup parlamentari que significaria, aquesta, oferir com dur a terme formació..., com garantir-la efectivament en tot el cos de la «forensia», a més de la formació dels altres aplicadors jurídics que existeixin en l'àmbit judicial a cada territori.

Per tant, donaríem suport a la segona part de la proposta de resolució i ens abstindríem respecte de la primera, per la qual cosa demanem la votació separada també en aquesta.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident

Moltes gràcies a vostè, diputada. El senyor José Domingo, en nom del Grup Mixt.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Coincido con las apreciaciones que se han hecho por los representantes de los grupos parlamentarios, tanto del Gobierno como del Partido Popular, en lo que hace referencia al primer punto. Evidentemente, es la Ley orgánica del poder judicial la que establece el sistema de acceso, también el acceso al cuerpo de médicos forenses, y la creación de

un cuerpo o de unos especialistas dentro de la plantilla judicial, pues, exigiría la creación de un nuevo cuerpo e incardinarlo a la Ley orgánica del poder judicial.

Por ello, desde un punto de vista de asistencia técnica, de valoración de este tipo de enfermedades, corresponde a los cuerpos de médicos forenses. Otra cosa es que la plantilla de médicos que haya sea insuficiente o que sea precisa una mayor especialización a través de cursos de formación o de prácticas pertinentes, y para ello nos parece adecuada la propuesta que se establece en el segundo punto de la propuesta de resolución.

De ahí que solicitemos votación separada y anunciamos nuestro voto en contra del primer punto, pero únicamente por razones orgánicas. Es decir, que debe ser..., el cuerpo de médicos forenses es el que se encarga de ello. O, en todo caso, si se creara otro cuerpo, exigiría una reforma de la Ley orgánica del poder judicial.

Y, en cuanto al segundo punto, anunciamos nuestro voto favorable.

El vicepresidente

Gràcies, diputat. Doncs, fem votació separada del punt 1 i del punt 2.

Per tant, votem el primer punt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquest punt queda rebutjat per 8 vots a favor i 14 en contra, i 0 abstencions.

Ara votem el segon punt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, queda rebutjat aquest punt per 10 vots a favor i 12 en contra.

Proposta de resolució

sobre l'ampliació de la comissaria dels Mossos d'Esquadra de l'aeroport del Prat de Llobregat (Baix Llobregat) (tram. 250-00992/08)

El següent punt de l'ordre del dia és la Proposta de resolució sobre l'ampliació de la comissaria dels Mossos d'Esquadra de l'aeroport del Prat de Llobregat. Per formular-la té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la senyora Elena Ribera.

La Sra. Ribera i Garijo

Gràcies, senyor president. Aquesta proposta de resolució, igual que abans amb l'aeroport de Girona, salvant les distàncies i les diferències de proporcions i de magnituds, també demana una ampliació dels espais que es destinen a comissaria per part dels Mossos d'Esquadra. Perquè l'espai aquí, salvant les distàncies i les magni-

tuds, és encara molt més reduït, atenent el volum i les necessitats de l'aeroport del Prat. El mateix Síndic de Greuges, en el darrer informe presentat al Parlament per l'any 2007, ho posava així de manifest.

Com que no hi han esmenes en aquesta proposta de resolució, i veient el que ha passat amb la de Girona, no sé per què m'imagino que ens diran que ho tenen previst. Doncs, en aquest cas, també m'agradaria aprofitar el tràmit perquè no sigui una..., passar el temps, i no entrem en la ineficàcia, que em concretessin una mica per a quan, i que no sigui la resposta del «termini raonable», sinó en unes dates concretes; què suposarà aquest increment d'espai; si els serveis que no tenen a dintre, si hi estaran inclosos; si... Bé, en definitiva que m'ho concretin una mica, ja que no han tingut la voluntat de presentar esmenes i molt em temo que tampoc la voldran votar a favor.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Té la paraula, en nom dels grups que donen suport al Govern la senyora Patrícia Gomà.

La Sra. Gomà i Pons

Gràcies, president. Doncs, té molt bona intuïció, no... (*Remor de veus i rialles.*) No recolzarem la seva proposta de resolució i li explicaré..., de l'estat ja de millora i finalització d'aquestes obres de millora de la comissaria a l'aeroport del Prat. (*Veus de fons.*) Finalització.

Per tal d'atendre les denúncies dels ciutadans que estan en trànsit a l'aeroport de la ciutat de Barcelona, la Direcció General de Policia es va adreçar a AENA per tal de demanar-los un recinte ubicat a l'aeroport –com vos- tès saben, AENA es el titular d'aquest aeroport. Doncs, els va demanar una cessió d'un local en aquest aeroport per poder prestar l'assistència suficient i necessària pels Mossos. I els van cedir un local de setanta-cinc metres quadrats a la planta baixa de la terminal A.

Per tal que els Mossos d'Esquadra poguessin prestar, doncs, la seva feina en les millors condicions possibles es va decidir que s'havien de fer unes obres de millora i rehabilitació d'aquest local cedit, i la Direcció General de Policia va presentar a AENA la memòria del projecte de remodelació d'aquest local. El 7 de maig de 2008 se li va comunicar al director de l'aeroport de Barcelona que ja estaven en disposició d'adjudicar l'execució de les obres. Les obres d'adequació d'aquest espai es van adjudicar per part del Departament d'Interior, i s'inici- en les obres el dia 9 de juny de 2008. D'aquestes obres hi ha actuacions que afecten la instal·lació i, per tant, la Direcció General de Policia va demanar a AENA, que és la titular d'aquest local, que fes front a una col·laboració econòmica en els costos de remodelació, doncs, d'aquest mateix local. El dia 30 de juliol d'enguany van finalitzar les obres de condicionament d'aquesta oficina d'atenció als ciutadans a la terminal A de l'aeroport del Prat, i la primera setmana d'agost AENA va finalitzar les tasques pendents sobre les conduccions d'aigua, que és allò que restava pendent per finalitzar la millora.

Per tant, donant plena satisfacció a la seva petició, ja ha estat millorada l'oficina d'atenció ciutadana de l'aeroport del Prat, i en ple funcionament en aquests moments.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Té la paraula la senyora Montserrat Nebrera en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

La Sra. Nebrera González

Gràcies, senyor president. No sé si hi ha hagut alguna mena de manca de comunicació entre la proposta de resolució i la resposta que s'ha donat. Jo entenc que es diu «ampliar les instal·lacions destinades».

Aquestes instal·lacions que existeixen a la terminal A i a les quals alguns suposo que hem tingut ocasió d'entrar-hi i veure com són, efectivament fa un any no eren com ara i no tenien les condicions que poguessin tenir..., però no em negaran que setanta-cinc metres quadrats a l'aeroport de Barcelona, que vol ser un *hub*, és com una broma, és una broma de mal gust. I que setanta-cinc metres quadrats, encara que estiguin amb *jacuzzi*, continuaran sent setanta-cinc metres quadrats –i l'aeroport del Prat rep una quantitat de gent..., que ja sabia el Cos Nacional de Policia que eren unes instal·lacions, les seves, diguem que també minses, i també..., en un sentit bastant precari quant a les condicions–, que no són suficients per atendre les incidències que es puguin plantejar en un aeroport que no solament té ara la cabuda i la gestió que té, sinó que té intenció de ser-ho més.

Tornem-hi una altra vegada: setanta-cinc metres quadrats, siguin com siguin habilitats i sigui qui sigui qui hagi pagat les obres, no és suficient per entendre que el Cos dels Mossos d'Esquadra té una situació digna en el que fa referència no solament a atendre les persones, sinó a la seva mateixa..., allò que vostès tant anomenen: condicions de treball digne.

Per tot això, nosaltres donarem recolzament a la proposta de resolució plantejada per Convergència i Unió.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Té la paraula, en nom del Grup Mixt, el senyor José Domingo

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Nuestro grupo dará apoyo a la propuesta de resolución.

El vicepresident

Molt bé. Doncs, procedim a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquesta proposta de resolució queda rebutjada per 9 vots a favor i 12 en contra.

Proposta de resolució

sobre les tasques d'assessorament al Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació (tram. 250-00998/08)

La següent proposta de resolució és la 21, la Proposta de resolució sobre les tasques d'assessorament al Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació. Per formular-la, té la paraula el senyor José Domingo, en nom del Grup Mixt.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. En estos tiempos de constricción y austeridad en los que nos tenemos que mover por desgracia, es imprescindible que el Gobierno de Cataluña dé ejemplo, y dé ejemplo de austeridad. De ahí que en el último y reciente debate de política general se hiciera especial incidencia en el hecho de que habría determinadas partidas que, por suntuarias o innecesarias, serían objeto de restricción –creo recordar las palabras del presidente Montilla en este sentido–. Esperemos que empiece a partir de ahora, porque el ejemplo que hemos tenido hasta ahora y por los datos que hemos venido conociendo no ha sido así.

De ahí que viniéramos en conocimiento, gracias a la gestión de los distintos grupos parlamentarios, que el Gobierno de la Generalitat pagó 32 millones de euros por 1.580 estudios de asesoramiento externo durante el año 2007. Podemos calificar esta política de petición de informes como de despilfarro. Es más, es tal el despilfarro que incluso la propia fiscalía está ahora mismo procediendo a investigar la oportunidad o la pertinencia de estos informes. Con independencia del resultado o no penal de la actuación de la fiscalía, es evidente que en todo caso no es de recibo un número tan desproporcionado de solicitud de informes.

Algunos de ellos nos parecen especialmente sorprendentes, vista la ligazón que existe entre la razón del informe y las necesidades del Departamento de Interior y Relaciones Institucionales. En concreto, y a la vista de las noticias periodísticas, y después de poder examinar el propio informe, hemos venido observando cómo se destinaron quince mil euros por un informe sobre China y la seguridad en Asia oriental, que fue encargado por el Departamento de Interior y Relaciones Institucionales.

Este informe, que nada tiene que ver ni con las actividades de Interior ni con las actividades de fomento de la paz, como por otro lado..., se apuntaron, fue objeto de una contratación, pues, generosa y que debieron celebrar aquellos a los que se les encargó, pero desde luego la sociedad catalana en nada va a beneficiarse de un informe de ochenta y siete folios que hace referencia exclusivamente a la situación de la seguridad..., no de la repercusión de la seguridad que hay en China en Cataluña, no, no, no: «Análisis del papel de China en la construcción del orden regional en materia de seguridad.» Es decir, todo en la China. Está muy lejos, lo sabemos, pero no existe ni una sola página en ese informe que vincule el estudio de la seguridad en China con las circunstancias de seguridad pública en Cataluña, y ni siquiera de fo-

mento de la paz. Es más, algunos grupos parlamentarios hemos echado en falta que con motivo de los recientes Juegos Olímpicos, a lo mejor las autoridades catalanas hubieran tenido un papel más destacado en el fomento de la paz en aquel país. En todo caso, es evidente que del estudio de este informe tampoco se desprende una conclusión inmediata de actuación por parte de la Generalitat.

Por eso, creemos que la oportunidad de nuestra propuesta de resolución es *ad hoc*, y de ahí que en estos tiempos de austeridad, y vista la voluntad del Gobierno, nada mejor que, principalmente –e insistimos en que el concepto de «preferentemente»; no exclusivamente, sino con carácter preferente–, las labores de consulta y asesoramiento del Departamento de Interior y Relaciones Institucionales sean asignadas *preferentemente* al personal que presta servicio en la Administración de la Generalitat, y que la contratación de asesoramiento externo para la elaboración de informes tenga carácter excepcional y justificado.

En definitiva, la Ley de contratos de las administraciones públicas puesta negro sobre blanco en una propuesta de resolución.

Muchas gracias.

El vicepresident

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Elena Ribera.

La Sra. Ribera i Garijo

Sí, gràcies, senyor president. Respecte d'aquest tema precisament ahir vam estar al Departament d'Interior revisant expedients d'aquests –d'informes que formen part del grup de contractes menors que es fan sense adjudicació concursal pública, sinó directament– i aquest mateix argument que ens està dient el senyor Domingo d'utilització indeguda, a la nostra manera d'entendre-ho, de diners públics, és la conclusió a la qual arriba Convergència i Unió.

Perquè vam veure molts informes en els quals es demanava... –via consultoria, de vegades; unes altres vegades, via contracte de serveis–, informes que arribaven en aquestes quanties, en els quals..., eren funcions que correspon estrictament als funcionaris de la Generalitat fer-les: informes jurídics –que hi ha el seu cos dels lletrats, a tots els departaments, i hi ha un cos jurídic central–; informes de planificació de calendari, que això correspon als mateixos òrgans tècnics del departament o al mateix responsable polític... Que es demana, aquest informe..., un informe a fora, a través d'una contractació directa per aquestes quanties, no en un cas ni en dos, sinó en moltíssims.

No és només que als funcionaris se'ls priva de fer la seva feina, sinó que estan preparats per a fer-la. I, a més, cobren per a fer aquesta feina, paguem dues vegades per la mateixa feina.

Considerem això totalment inacceptable i, per tant, votarem a favor de la proposta de resolució.

El vicepresident

Gràcies, diputada. El senyor Salvador Milà, en nom dels grups que donen suport al Govern.

El Sr. Milà i Solsona

Gràcies, senyor president. No podem donar suport a aquesta resolució que ens ha presentat el senyor Domingo per la mateixa raó que ell ha dit al final com un perfecte resum, i que és el que jo volia començar..., ja abans que ell ho digués.

No fa falta que el Parlament ratifiqui amb resolucions parlamentàries el que està posat a la Llei de contractes de les administracions públiques, que regula què és un contracte de serveis, en quines circumstàncies s'ha de donar, quines són les seves finalitats, per tal que si n'hi ha algun –si n'hi ha algun– que no compleix aquesta finalitat..., hi han dues vies de controlar-ho: una, la més planera, més fàcil, que és el recurs en via administrativa i la revisió posterior a la jurisdicció contenciosa administrativa, per apreciar si hi ha hagut aquesta necessitat, si hi ha hagut la idoneïtat, si hi ha hagut l'especialització respecte al tema que es contracta per poder-la examinar, i l'excepcionalitat respecte a si hi havien o no serveis que poguessin prestar-ho.

Per tant, com que compartim totalment que, efectivament, la Llei de contractes de les administracions públiques, del sector públic, la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, s'està complint i s'està aplicant, i que si en algun moment s'infringeix, doncs, hi hauran els mecanismes correctors pertinents, no la podem acceptar.

Sí que ens volem felicitar entorn d'aquest tema dels estudis, perquè realment s'ha avançat molt. Avui podem sentir amb satisfacció, en aquesta legislatura, doncs, que els diputats poden anar als departaments a consultar tots els expedients de contractació, fins i tot els menors; se'ls troben tots. No se'n troben..., aquells que estan amagats, i no en troben cap que faci referència, per exemple, a la tendència ideològica dels periodistes que escriuen als diaris, etcètera. Hem avançat, hem avançat en aquest principi de transparència i d'accessibilitat. Avui és normal el que uns anys endarrere era un viarany impossible de seguir.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Té la paraula la senyora Montserrat Nebrera en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

La Sra. Nebrera González

Gràcies, senyor president. Señor Domingo, lo que nos está diciendo el señor Milà es que la ley diga lo que quiera, que yo haré lo que me dé la gana y que, con la transparencia, vamos a actuar con la desfachatez suficiente como para que todo quede con luz y taquígrafos delante de la audiencia. Esto es la traducción que hace esta diputada de lo que acaba de decir el señor Milà. El señor Milà puede haber dicho otra cosa. (*Veus de fons.*)

En todo caso, la fiscalía tendrá que determinar, pues, si nos encontramos ante un nuevo Filesa, en este caso de carácter gubernamental. Lo que sí está claro es que es muy poco ejemplar que, teniendo unos técnicos a los que supongo que no pretenden insultar, se encarguen trabajos fuera.

Ahora, respecto del trabajo de la China, señor Domingo, yo tengo clarísimo que en los grupos de izquierda China, Corea del Norte y Cuba son referentes fundamentales y hay que ir a estudiarlos allí donde estén. (*Remor de veus.*)

Muchas gracias, señor presidente.

El vicepresident

Gràcies, diputada. (*El senyor Milà i Solsona demanar per parlar.*) Senyor Milà...

El Sr. Milà i Solsona

Per al·lusions directes.

El vicepresident

Trenta segons.

El Sr. Milà i Solsona

No, la senyora Nebrera confirma allò de *traduttore, traditore*, evidentment. Perquè si el senyor Domingo tenia alguna dificultat a entendre el català, jo li podria traduir al castellà el que he dit. (*Rialles.*) Però, evidentment, el contingut de la versió és com aquelles pel·lícules que doblaven en temps d'en Franco, no?, que on uns eren amants acabaven sent germans. No, amb la Xina..., sobre experiències totalitàries no cal ser d'esquerres per tenir-ne.

Gràcies.

(*El Sr. Domingo Domingo demana per parlar.*)

El vicepresident

Senyor Domingo, trenta segons, si us plau.

El Sr. Domingo Domingo

Senyor Milà, crec que no necessito *traduttore (veus de fons)*, i evidentment vostè ha de respectar el dret d'escollir la llengua per cada parlamentari, i no parlar d'aquest tema sempre, senyor Milà. Aquí deixi parlar castellà o català, home! Sigui lliure!

El vicepresident

Gràcies, diputat. Procedim a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquesta proposta queda rebutjada per 8 vots a favor i 12 en contra.

Proposta de resolució

sobre la resolució del col·lapse judicial de Lleida (Segrià) (tram. 250-01015/08)

El següent punt de l'ordre del dia és la Proposta de resolució sobre la resolució del col·lapse judicial de Lleida. (*Veus de fons.*) Marta Alòs... Té la paraula per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la senyora Marta Alòs.

La Sra. Alòs Lòpez

Bé, seguirem parlant... Gràcies, president. Seguirem parlant del col·lapse judicial i en aquest moment, doncs, ens traslladarem a Lleida, perquè la memòria de l'audiència provincial, que va presentar no fa massa en el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, ja alertava sobre la necessitat d'acompanyar amb noves places l'augment en el volum de treball.

I posaré, doncs, dades damunt de la taula. L'any passat, per exemple, es va tancar amb més de tres mil expedients –casos– sense resoldre. Les dades, i aquí ja s'ha apuntat, jo crec que són incontestables, perquè l'activitat de 52.562 casos que l'any 2007 van centrar els jutjats de Lleida..., jo crec que hi ha una manca al jutjat de Lleida de capital humà. Posarem més dades damunt de la taula. A la demarcació de Lleida –per exemple, els jutjats de Vielha, de Tremp, de la Seu d'Urgell, de Balaguer..., i sobretot els de Balaguer i de Cervera– compten amb una plantilla de funcionaris molt reduïda. Per exemple, els jutjats de Vielha, Tremp i la Seu tenen vacants des de fa dos anys, que tot fa pensar que no es cobriran. Ja –i això ja s'ha apuntat en el punt número 18– el 41 per cent dels funcionaris de justícia són interins, però si anem per exemple al jutjat de Cervera tenim que el 100 per cent dels treballadors són interins i només hi ha una única jutgessa titular.

Fa pocs dies... Això, tot això ve acompanyat de denúncies constants als dos diaris locals de la ciutat de Lleida pel president de l'audiència i per altres, doncs, persones que són les principals afectades. Fa pocs dies, a més, es publicava que la conselleria desestimava la creació del jutjat de primera instància número 8 a Lleida. Creiem que és un error, que la situació és insostenible, així s'ha denunciat. La gent de Lleida –que aquí hi ha diputades que ho són– ho saben, ho saben.

I, per tant, doncs, nosaltres presentem una proposta de resolució. No és una dèria de Convergència i Unió, eh?, és una realitat que se sosté, no només amb el paper, sinó amb una constància... Si vostès van al jutjat i volen que els resolguin un cas, normalment les coses es retarden. I, com ha dit la diputada Nebrera –és veritat–, tot això moltes vegades s'aguanta perquè el capital humà és de qualitat, no?, hi ha un gran esforç al darrere dels funcionaris dels jutjats.

Bé, l'exposició de motius així ho diu, i aleshores nosaltres instem el Govern amb tres punts: la primera és elaborar en el termini de dos mesos –això ja es va presentar fa uns mesos; per tant, ja anem endarrerits– un estudi diagnòstic del nombre de places judicials necessàries per tal d'anivellar el treball amb el capital humà; adop-

tar les mesures necessàries que facin, doncs, que aquest problema desaparegui, i després presentar al Parlament de Catalunya aquest diagnòstic.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Té la paraula, en nom dels grups que donen suport al Govern, la senyora Agnès Pardell.

La Sra. Pardell Veà

Gràcies, president. Bé, com a lleidatana i, jo diria, companya i amiga de la senyora Marta Alòs, sento discrepar en aquest punt i anunciar que el vot dels grups que donem suport al Govern serà un vot en contra i de rebuig de la seva proposta de resolució. I de la mateixa manera que ella ha fonamentat la seva proposta, també intentarem nosaltres fonamentar la nostra, perquè entenem que hi ha dades suficients per fer aquest posicionament de rebuig.

Ens proposen elaborar en el termini –diu– de dos mesos un estudi diagnòstic de noves places judicials per tal d'anivellar l'actual volum de treball i de capital humà. Bé, nosaltres entenem que aquest estudi es fa permanentment, eh? És un estudi que ja existeix, i és l'estudi que el Departament de Justícia, com cada any, utilitza per tal de detectar les càrregues de treball, per tal de fer les valoracions i per tal de fer les peticions al Ministeri de Justícia de noves unitats judicials. Hem de dir, doncs, respecte d'això, que considerem innecessari aquest estudi i que tenim les dades.

I també volem anunciar ja, i suposo que la diputada ho coneix, que a finals de l'any 2008 entrarà en funcionament el Jutjat de Violència sobre la Dona número 1 de Lleida.

Pel que fa a les dades que anunciava, estic totalment d'acord amb ella i coincideixo en les mateixes dades, tenim exactament les mateixes dades. Pel que fa a l'any 2007, els trenta òrgans judicials de la província de Lleida van ingressar 52.562 assumptes. El que no ha dit la diputada és el nombre d'assumpes que van resoldre, i en van resoldre 49.767. El que hem de dir també –i afegir-ho, i tenir-ho en compte– és que en van quedar en tràmit 18.117. És evident que es produeix un increment any rere any d'aquests assumptes i és evident també que es fa necessari adoptar mesures per tal de donar-hi resposta. En aquest sentit, el Departament de Justícia, d'acord amb els resultats de l'anàlisi de l'estudi esmentat, proposarà al Ministeri de Justícia les noves unitats judicials per al proper exercici.

S'ha de destacar –s'ha de destacar– un fet molt important, que és l'atenció que s'ha dedicat a Lleida i, en concret, la creació de nous òrgans judicials que s'han produït en els darrers anys. I em remetre a l'any 2002: es va crear el Jutjat de Primera Instància i Instrucció número 9; l'any 2003 es va crear el Jutjat Penal número 3; l'any 2004 es va crear el Jutjat de Primera Instància i Instrucció número 6; l'any 2005 es va crear el Jutjat Social número 2; l'any 2007 es va crear el Jutjat de Primera Instància número 7. I enguany –enguany– es crearan més òrgans judicials que mai, ja que està pre-

vista l'entrada en funcionament d'aquest jutjat exclusiu de violència sobre la dona i també –i també– l'ampliació amb un nou magistrat a la Secció Penal de l'Audiència Provincial.

Per tant, entenem que s'estan posant els mitjans necessaris per tal de dotar d'un millor funcionament els òrgans judicials de Lleida. I no només això, sinó que Lleida ha estat elegida com una audiència en la qual s'han implementat nous sistemes. Concretament, es va implementar el nou sistema d'e-justícia.cat per al registre i repartiment de les demandes civils i dels assumptes d'instrucció que són registrats, i així mateix es va fer l'experiència pilot del mòdul per a la presentació telemàtica de demandes civils per part dels procuradors. Aquests mòduls saben que substitueixen l'actual sistema Temis 2 i han de permetre millorar la qualitat de les dades que s'introdueixen en els registres. La millora en la qualitat esdevé al nostre entendre un factor imprescindible per garantir l'eficàcia que s'espera obtenir.

Per tant, entenem que no hi ha lloc a demanar cap estudi diagnòstic, sinó que aquest estudi ja existeix. El departament el fa any rere any i el departament continuarà fent les anàlisis i continuarà les avaluacions per tal de fer periòdicament les propostes de les mesures que s'escaiguin.

Res més per la nostra part.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la senyora Montserrat Nebrera.

La Sra. Nebrera González

Gràcies, senyor president. Doncs, d'acord amb el que ha estat exposat per la il·lustre diputada senyora Pardell, l'estudi no cal, senyora Alòs. Millor, a més, no demanar-lo, perquè potser l'encarreguen fora i ens torna a costar uns diners. O sigui que ja el tenen, ja sabem que hi ha col·lapse, ja sabem que aquest col·lapse s'ha donat de manera inusitada en una població en la qual normalment anaven al dia –en els jutjats de Lleida–, ara no. I aleshores «ara no» significa que com a mínim en el punt segon i, malgrat totes les coses que ens ha anat llegint, que són les coses que li han donat de la conselleria del que es farà, i sabem que es farà «en un temps raonable», segons el que ja ens han dit en altres propostes de resolució..., estaria bé que diguessin que estan d'acord que s'han d'adoptar les mesures necessàries que facin possible l'increment de noves places d'acord amb el volum de feina que ja saben, que ja sabem, que ens ha quedat clar, que existeix i que han xifrat en divuit mil assumptes pendents.

Per tant, nosaltres donarem suport a aquesta proposta de resolució, a l'apartat número b i, per tant, demanaríem votació separada de les altres dues, atès que ja a tothom ha quedat clar que tenim l'estudi fet, «vamos».

El vicepresident

Té la paraula, en nom del Grup Mixt, el senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Por seguir con el itinerario de la exposición de la señora Nebrera, nosotros daremos apoyo a los tres puntos por una razón: en primer lugar, porque el estudio al parecer es insuficiente en la medida en que no se han corregido las situaciones o las disfunciones que existen en el partido judicial de Lleida.

En todo caso, señalar y únicamente desear que este estudio sea realizado por funcionarios del departamento –estamos seguros de que será así–, no por mecanismos externos. He comprobado ahora la relación de informes que tenía, y de estudios, tanto el Departamento de Interior como el Departamento de Justicia, que he traído para ilustrar a sus señorías, por si alguno quería comprobarlo, que efectivamente ninguno de esos estudios se refiere al partido judicial de Lleida.

Por lo tanto, nosotros le daremos apoyo, en cuanto que el estudio está resultando insuficiente. Y, en todo caso, si existe, pueden presentarlo al Parlamento, tal como reclama el punto *c* de la propuesta de resolución.

Muchas gracias.

El vicepresidente

Gràcies, diputat. (*La Sra. Alòs Lòpez demana per parlar.*) La diputada havia demanat la paraula? (*Veus de fons.*) Però, per què?

La Sra. Alòs Lòpez

No, per aportar... És que clar, presentem una...

El vicepresidente

Per al·lusions o per contradiccions?

La Sra. Alòs Lòpez

Per al·lusions. Es que presentem una proposta de resolució...

El vicepresidente

Trenta segons... Molt breument.

La Sra. Alòs Lòpez

...–perdoni, president– amb tota la bona voluntat, dient: «Bé, escolti'm, potser no tenim..., potser el Govern no té tota la informació.» Llavors diem: «Fem una diagnosi.» Clar, veiem que la situació encara és pitjor, perquè sabem la malaltia però ara no hi ha un medicament (*Veus de fons.*) No, només una mica, perquè, clar, el president de l'audiència està sortint dia sí i dia també dient que la situació és insostenible.

I després una dada que no sabia, perquè es mira el futur però no es mira el passat. Lleida mai havia tingut cap problema, no havia sortit mai als diaris i –ara, en època d'internet, doncs, ho poden consultar– mai hi havia hagut col·lapse judicial. Per tant, és una dada que..., quan

mirarem al futur també mirarem les coses bé que s'han fet al passat, si us plau.

Moltes gràcies.

(*La Sra. Pardell Veà demana per parlar.*)

El vicepresidente

Vol la diputada fer alguna...?

La Sra. Pardell Veà

Sí, per al·lusions també... És clar, és que si entrem en el...

El vicepresidente

Trenta segons, diputada.

La Sra. Pardell Veà

Per al·lusions, la política del Departament de Justícia no es fa en base a titulars del diari.

El vicepresidente

Gràcies, diputada. Procedim a la votació.

Vots a favor del...? (*Veus de fons.*) Hi ha votació separada. Per tant, votem el punt *b*.

Vots a favor?

Vots en contra?

Per tant, aquest punt, l'apartat *b* del punt 22, queda rebutjat per 8 vots a favor i 12 en contra.

Ara votem la resta del punt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, queda rebutjat aquest punt per 7 vots a favor, 12 en contra i 1 abstenció.

Proposta de resolució

sobre l'obertura d'oficines d'atenció al ciutadà dels Mossos d'Esquadra a Barcelona (tram. 250-01045/08)

El següent punt de l'ordre del dia, i últim... (*Pausa. Veus de fons.*) És el punt 23: Proposta de resolució sobre l'obertura d'oficines d'atenció al ciutadà dels Mossos d'Esquadra a Barcelona. Per defensar-la, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la senyora Anna Figueras.

La Sra. Figueras i Ibàñez

Sí, gràcies, president. Conscient, doncs, de l'hora que és i de la llargada d'aquesta comissió, intentaré ser breu.

Mirin, al districte de Ciutat Vella de la ciutat de Barcelona, l'any 2007 –i això no són titulars de diaris, sinó dades que ens ha passat l'Ajuntament de Barcelona–, es van cometre aproximadament... No, es van cometre 21.924 delictes i 27.228 faltes penals. Si els senyors

diputats d'aquesta comissió ho calculen, això comporta un promig de més de cent trenta delictes o faltes diàries només en un dels deu districtes de la ciutat de Barcelona. Al districte de Ciutat Vella s'aglutinen el 25 per cent de fets denunciabls d'aquesta ciutat.

La ubicació, segurament, l'interès cultural, l'interès turístic d'aquest districte comporta, doncs, una concentració de moltes persones en el districte i la consegüent concentració d'aquests tipus de fets. Però també provoca la consegüent concentració de denúncies en el que és la comissaria de l'àrea bàsica policial de Ciutat Vella, ubicada al carrer Nou de la Rambla, i la saturació de la mateixa comissaria. Només perquè tinguin una dada, el temps d'espera perquè atenguin un ciutadà en aquesta comissaria és aproximadament d'unes tres hores.

Els mesos d'estiu, compresos entre el mes de juny i el mes de setembre, el Govern de la Generalitat –espero que aquest cop sí que ho hagi dit tal com els agrada als grups que donen suport al Govern–... (*Remor de veus.*) Cap problema, doncs. Ubiquen, doncs..., ubica, el Govern de la Generalitat, una oficina mòbil d'atenció al ciutadà dels Mossos d'Esquadra en el barri de la Barceloneta. Aquest fet ja ens permet detectar quin és l'índex de conflictivitat de la zona. Però resulta que la conflictivitat d'aquesta zona no només es produeix en els mesos d'estiu, sinó que en els darrers anys, mes rere mes, es detecta un alt índex de conflictivitat en el barri de la Barceloneta.

El llarg trajecte que hi ha des de... Veig que el president em mira amb cara... He dit que seria breu, però per a una barcelonina com la que li parla, doncs, no és un tema menor. El llarg trajecte que hi ha des del carrer Nou de la Rambla o des de la Barceloneta fins on està ubicada la comissaria existent, i aquest temps d'espera, és una o dues de les causes que comporten que més del 50 per cent dels fets denunciabls al barri de la Barceloneta no s'acabin denunciant.

És per tots aquests motius que aquesta proposta de resolució insta el Govern a ubicar definitivament –no que sigui mòbil, l'oficina d'atenció al ciutadà, sinó que ubiquin definitivament– aquesta oficina al barri de la Barceloneta, evidentment amb la dotació pressupostària, de personal i de dotacions policials que hi corresponen, per tal de millorar la proximitat i, per tant, l'increment de denúncies dels fets delictius que es produeixen en la zona, per millorar el servei als afectats durant tot l'any i sobretot també per descongestionar i millorar el servei que dona la comissaria del carrer Nou de la Rambla.

Per tot això, per tal de millorar, en definitiva, l'atenció al ciutadà també del barri de la Barceloneta, els demanem el seu suport.

Moltes gràcies, president.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Té la paraula, en nom dels grups que donen suport al Govern, el senyor David Pérez.

El Sr. Pérez Ibáñez

Gràcies, senyor president. Efectivament, el Govern de la Generalitat, tal com li agrada que es nomeni a l'Estatut d'autonomia de Catalunya, preveu que el desplegament del Cos de Mossos d'Esquadra de la Generalitat..., es desplegui també a la ciutat de Barcelona de manera ordinària amb una sola oficina de denúncies per cada ABP de la ciutat. Vostè sap que el Govern de la Generalitat va proposar que –de manera diferent del que plantejaven els anteriors governs: que a Barcelona hi haguessin quatre ABP– hi hagin deu ABP, i per sort en aquest moment Ciutat Vella té una ABP amb una oficina de denúncies.

Pel que fa, per tant, al servei del barri de la Barceloneta, aquesta àrea bàsica policial està en el carrer Nou de la Rambla, com vostè deia, amb una *llarga distància* de la Barceloneta de vint minuts caminant –no sé la diputada quin concepte té de «llarga distància» i de «llarg recorregut». En qualsevol cas estem a vint minuts i estem a un parell de parades dels autobusos: del mític 51, del llegendari 57 i el 157, que va de la Barceloneta a l'Hospitalet, que té parada a un minut del carrer Nou de la Rambla, en el Paral·lel. Per tant, pensem que aquest servei està d'alguna manera cobert, eh?, i els ciutadans es poden adreçar a l'oficina de Nou de la Rambla.

En qualsevol cas, també un dels serveis que ofereix el Cos de la Policia de Mossos d'Esquadra és, també, el de recollida de denúncies a domicili per a aquells casos de persones que no es poden desplaçar pels motius que sigui, eh? Vostè sap que de manera absolutament gratuïta, en el telèfon 088, la sala de comandament valora la possibilitat que una patrulla faci la denúncia en el mateix domicili. I de la mateixa manera també vostè sap personalment que qualsevol ciutadà, en el barri de la Barceloneta, pot fer una denúncia a qualsevol agent del Cos de Mossos d'Esquadra que estigui en el barri de la Barceloneta, i allà mateix pot fer aquesta denúncia en el cotxe, a través dels formularis que vostè coneix, que normalment..., es denuncien amb tríptics que són autocopiatius.

Lògicament, també, l'oficina de relacions amb la comunitat, l'ORC de Ciutat Vella, està duent a terme aquesta tasca de proximitat, fent una activitat continuada de contacte amb totes les entitats representatives del barri, associacions de comerciants, de veïns, de centres educatius, de casals d'avis, que –és cert, vostè té tota la raó del món– alguna vegada han demanat també la possibilitat que al barri hi hagi una..., ells en diuen «comissaria», una sala de denúncies –moltes vegades ho han fet– de caràcter estable. Com ho han demanat tots els barris de la ciutat, eh?, i això ja li ho dic per experiència: tots els barris de la ciutat demanen sempre la possibilitat de tenir una comissaria. Però vostè sap perfectament que seria impossible arribar a aquesta possibilitat.

Però, en qualsevol cas, sí que hi ha una presència quotidiana, una presència estable, una presència directa del Cos de Mossos d'Esquadra en la gent del barri de la Barceloneta. I en aquells moments en els quals l'activitat delictiva pugui ser una mica més important, com pot ser en determinats períodes de l'estiu, es fa aquesta instal·lació dels mòduls de recollida de denúncies, que fan també

Mossos d'Esquadra i que també fa la Guàrdia Urbana, de manera coordinada, que es van situant al barri. Jo crec que donen un bon servei per al que és la presentació de les denúncies que puguin fer els ciutadans, eh? I, lògicament, encara que el servei que volen fer Mossos d'Esquadra a partir del criteri de proximitat no és tant de la reacció una vegada s'ha produït el delictes, sinó de la prevenció, que al barri de la Barceloneta no es puguin produir delictes.

Per tant, per tot això pensem que el que seria la recollida de denúncies està suficientment garantida en el barri de la Barceloneta, la qual cosa no vol dir que, com totes les coses en aquesta vida, es puguin millorar.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la senyora Montserrat Nebrera.

La Sra. Nebrera González

Gràcies, senyor president. No crec que calgui aixecar tant l'Estatut d'autonomia per parlar del Govern de la Generalitat, quan el president i el seu cap de files va decidir que aixecava el braç per dir que no acataria una sentència. Es veu que la Llei orgànica del Tribunal Constitucional té un altre estatus que no té l'Estatut.

En tot cas, respecte d'aquesta demanda que fa Convergència i Unió en la proposta de resolució, que nosaltres hi donarem suport, tinc la sensació que el senyor Pérez no viu a la Barceloneta i no s'adona del que significa aquesta part concreta de la ciutat de Barcelona, no solament per a la seva ciutadania, que ha de ser... (*Remor de veus.*) No solament per a la seva ciutadania, evidentment, la primera prioritat d'un Govern, sinó també per a un dels sectors estratègics per a Catalunya, que és el turisme, i respecte del qual la capacitat d'afrontar les denúncies i de donar sortida a les reclamacions que es facin tant per autòctons com per forans, hauria de ser una gran prioritat.

Per totes aquestes raons, nosaltres donarem suport a la proposta de resolució.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Té la paraula, en nom del Grup Mixt, el senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Nuestro grupo dará apoyo a la propuesta de resolución.

(*El Sr. Pérez Ibáñez demana per parlar.*)

El vicepresident

Senyor David Pérez...

El Sr. Pérez Ibáñez

Sí, ràpidament, no?, una al·lusió...

El vicepresident

Una al·lusió. Trenta segons.

El Sr. Pérez Ibáñez

Jo crec que seria bo que en aquest Parlament no es fessin les propostes de resolució en funció del lloc on un viu, això seria... I, senyora Nebrera, no sabia que vostè també residia a la Barceloneta. (*Remor de veus.*)

El vicepresident

Doncs, procedim a la votació.

Vots a favor?

Vots a favor de la proposta?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs, queda rebutjada aquesta proposta per 8 vots a favor i 12 en contra, 0 abstencions.

Gràcies, hem acabat amb l'horari que teníem previst, una mica abans fins i tot.

I, per tant, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de dues del migdia i catorze minuts.

